

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

(Kommuners tilskud til udrulning af elektroniske kommunikationsnet, tildeling af nummerressourcer til Machine-to-Machine (M2M) kommunikation, ophævelse af regler om Bredbåndsgarantiordningen og maksimalpriser for udlandstelefoni inden for EU)

§ 1

I lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 128 af 7. februar 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 741 af 1. juni 2015, § 16 i lov nr. 1567 af 15. december 2015, § 3 i lov nr. 203 af 28. februar 2017, lov nr. 1676 af 26. december 2017 og § 19 i lov nr. 503 af 23. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 indsættes før overskriften før § 7:

»§ 6 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan, med henblik på at gennemføre EU-regler, fastsætte regler om opkald og sms fra en slutbruger med et abonnentnummer omfattet af den danske nummerplan, der originerer i et elektronisk kommunikationsnet i Danmark og termineres i et elektronisk kommunikationsnet i en anden EU- eller EØS-medlemsstat, herunder regler om maksimalpriser, dispensation og om sanktioner i form af bøder eller tvangsbøder ved manglende overholdelse af reglerne.«

2. Kapitel 3 a ophæves.

3. I § 24 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Energistyrelsen tildeler dog efter anmodning inden for rammerne af de i medfør af § 21 fastsatte regler dele af en Mobile Network Code til brug for M2M-kommunikation til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet som led i deres opgaveløsning.«

4. § 25, *stk. 1*, affattes således:

»Energistyrelsen opkræver nummerafgifter hos de udbydere, som Energistyrelsen i medfør af § 24, *stk. 1*, har tildelt eller tildeler numre, nummerserier, koder eller adresser, samt hos de offentlige myndigheder og virksomheder, som Energistyrelsen i medfør af § 24, *stk. 2*, har tildelt eller tildeler dele af en Mobile Network Code til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet.«

5. § 25, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Pligten til betaling af de i *stk. 1* nævnte nummerafgifter påhviler til enhver tid den udbyder, der af Energistyrelsen er tildelt de pågældende numre, nummerserier, koder eller adresser, uanset om brugen af de pågældende numre, nummerserier, koder eller adresser enkeltvis eller i blokke er overladt til slutbrugere eller til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Pligten til betaling af de i *stk. 1* nævnte nummerafgifter påhviler endvidere til enhver tid den offentlige myndighed og virksomhed, der af Energistyrelsen er tildelt dele af en Mobile Network Code til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet.«

6. I § 32, *stk. 2*, ændres »§ 24« til: »§ 24, *stk. 1*,«

7. I § 32 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Det påhviler endvidere de offentlige myndigheder og virksomheder, der i medfør af § 24, *stk. 2*, er tildelt dele af en Mobile Network Code til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk

kommunikationsnet, at sikre overholdelsen af regler fastsat i henhold til § 21 og vilkår fastsat med hjemmel heri.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

8. Efter kapitel 21 b indsættes:

»Kapitel 21 c

Kommunalt tilskud til etablering af elektroniske kommunikationsnet

§ 60 d. Kommunalbestyrelser kan give tilskud til etablering af elektroniske kommunikationsnet, jf. stk. 2.

Stk. 2. Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om gennemførelse og administration af tilskudsordninger som nævnt i stk. 1, herunder de tilskudsberettigede foranstaltninger og aktiviteter, tilskudsmodtagere og tilbagebetaling af tilskud, samt vilkår og betingelser for tilskud, herunder åben engrosadgang.

§ 60 e. Energistyrelsen fører tilsyn med overholdelse af vilkår og betingelser for åben engrosadgang, jf. regler fastsat i medfør af § 60 d, stk. 2, og hører i den forbindelse Erhvervsstyrelsen, før Energistyrelsen træffer afgørelse.«

9. I § 81, stk. 2, udgår », 13 b, 13 c«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 8.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Maksimalpriser for udlandstelefonier inden for EU
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Ophævelse af Bredbåndsgarantiordningen
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Nummerressourcer til M2M-kommunikation
 - 2.3.1. Tildeling af nummerressourcer til M2M-kommunikation
 - 2.3.1.1. Gældende ret
 - 2.3.1.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3.2. Optrækning af nummerafgifter
 - 2.3.2.1. Gældende ret
 - 2.3.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3.3. Tilsyn med overholdelse af reglerne om nummerforhold
 - 2.3.3.1. Gældende ret
 - 2.3.3.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Kommunalt tilskud til elektroniske kommunikationsnet
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema
11. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

1. Indledning og baggrund

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven).

Lovforslaget udmønter initiativ 3, 7 og 12 i den politiske aftale *Bredbånd og mobil i digital topklasse - Fremtidens telepolitik for hele Danmark*, som blev indgået mellem alle folketingets partier den 17. maj 2018. Herudover indeholder lovforslaget en bemyndigelsesbestemmelse til energi- forsynings- og klimaministeren med henblik på implementering af regler om maksimale detailpriser for udlandstelefonti mellem EU- og EØS-medlemsstater, der forventes vedtaget med et kommende direktiv om kodeks for elektronisk kommunikation.

Lovforslaget indebærer *for det første*, at der gives hjemmel til implementering af regler om maksimale detailpriser for udlandstelefonti mellem EU- og EØS-medlemsstater. Den 6. juni 2018 blev der indgået en politisk aftale mellem Rådet, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet om revisionen af de centrale direktiver på teleområdet, det såkaldte kodeks for elektronisk kommunikation. Som en del af det samlede direktiv forventes som noget nyt, at der indføres et loft over detailprisen for udlandstelefonti inden for EU og EØS. Denne del af direktivet forventes at have en væsentligt kortere implementeringsfrist end resten af direktivet, så slutbrugerne allerede fra den 15. maj 2019 kan opnå lavere priser på udlandstelefonti.

Lovforslaget indebærer *for det andet*, at reglerne om etablering af nøddrift i tilfælde af konkurs eller rekonstruktion (Bredbåndsgarantiordningen) ophæves. Der har ikke været konkurser eller rekonstruktioner blandt medlemmerne af Bredbåndsgarantiordningen siden oprettelsen af Bredbåndsgarantiordningen i december 2013. Endvidere er bredbåndsdækningen siden 2013 løbende blevet forbedret. Der er i dag således flere alternative løsninger for slutbrugerne, hvis deres bredbåndsudbyder går konkurs eller tages under rekonstruktion. Derfor vurderes det, at Bredbåndsgarantiordningen ikke længere er nødvendig at opretholde.

Lovforslaget indebærer for det tredje, at Energistyrelsen kan tildele offentlige myndigheder, f.eks. kommuner og regioner, og virksomheder, som anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet som led i deres opgaveløsning, dele af en Mobile Network Code (MNC-kode) til brug for Machine-to-Machine (M2M) kommunikation. Forslaget betyder konkret, at SIM-kort ikke skal udskiftes i samtlige enheder ved skift af udbyder. Det vil medføre, at det bliver mere enkelt og mindre ressourcekrævende for offentlige myndigheder eller virksomheder med mange enheder at skifte udbyder. Det kunne f.eks. være kommuner, der har sensorer i skraldespande, som informerer om, hvornår de skal tømmes eller en shipping-virksomhed, der anvender sensorer til overvågning og automatiseret håndtering af containere på fragtskibe).

Lovforslaget indebærer *for det fjerde*, at der indsættes en hjemmel i teleloven, som giver Energistyrelsen adgang til at fastsætte nærmere regler om kommunale tilskud til udrulning af digital infrastruktur. Formålet er at skabe klare og afgrænsede rammer for kommunerne til at give økonomisk tilskud til udrulning af digital infrastruktur og samtidig give udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleudbydere) forudsigelighed og sikkerhed i forhold til investeringer.

For at kunne give tilskud skal en kommune overholde både de europæiske og de nationale regler. De europæiske regler er reglerne om statsstøtte. De nationale rammer, som i dag findes i lov om erhvervsfremme og regional udvikling (erhvervsfremmeloven) vurderes ikke at være tilstrækkeligt konkrete og afgrænsede til at give den fornødne forudsigelighed og sikkerhed for, at teleudbydernes investeringer i bedre dækning ikke bliver udsat til et senere tidspunkt eller bliver helt fortrængt.

Energistyrelsen vil – ved udmøntningen af bestemmelsen – ansøge Europa-Kommissionen om godkendelse af en eller flere modeller for tilskud til udrulning af digital infrastruktur. De modeller, som Kommissionen

godkender, vil herefter udgøre rammen for, hvordan kommunerne kan give økonomiske tilskud til digital infrastruktur.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Maksimalpriser for udlandstelefonier inden for EU

2.1.1. Gældende ret

Teleloven indeholder i dag ikke mulighed for generelt at regulere detailpriserne for udlandsopkald og -sms, altså opkald og sms'er fra Danmark til andre EU- og EØS-lande.

2.1.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Europa-Kommissionen fremsatte i 2016 forslag til en samling af de centrale teledirektiver i direktivet kodeks for elektronisk kommunikation. Den 6. juni 2018 blev der indgået en politisk aftale mellem Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet om direktivet. Direktivet forventes endeligt vedtaget ultimo 2018.

Den foreløbige direktivtekst fastsætter et loft for opkald og sms fra f.eks. en dansk slutbruger til en slutbruger i en anden EU- eller EØS-medlemsstat. Endvidere opstilles der regler for en eventuel dispensation for reglerne. Dispensationen forudsættes kun anvendt i situationer, hvor reglerne om maksimalpriser for udlandstelefonier og sms inden for EU medfører en så betydelig byrde for et teleselskabs samlede forretningsmodel, at det truer virksomhedens og forretningsmodellens samlede bæredygtighed. Endeligt foreskriver direktivet, at der skal fastsættes passende og effektive sanktioner i forbindelse med reglerne.

Danmark fandt som udgangspunkt ikke, at der var behov for at prisregulere udlandstelefonier, idet forbrugerne har mange alternativer og muligheder for at undgå høje udlandstakster. Danmark lagde derfor i forhandlingerne om direktivet vægt på, at en eventuel prisregulering af udlandstelefonier inden for EU indføres på en måde, der ikke pålægger teleudbydere unødige byrder. I forhandlingerne viste det sig nødvendigt at medtage prisreguleringen for at opnå et samlet kompromis mellem medlovgiverne i EU. Der forventes en implementeringsfrist for denne del af direktivet den 15. maj 2019.

Under hensyntagen til den relativt korte implementeringsfrist for den del af direktivet, der omhandler maksimalpriser for udlandstelefonier og sms inden for EU, vurderes det nødvendigt at etablere en hjemmel til implementering af regler om denne del af direktivet, allerede før direktivet er endeligt. Når direktivet er vedtaget, vil de endelige regler blive udmøntet i en bekendtgørelse.

Direktivteksten forudsætter endvidere, at Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) udfærdiger retningslinjer for en harmoniseret anvendelse af reglerne om maksimalpriser for udlandstelefonier og sms inden for EU. Med henblik på at give mulighed for en løbende tilpasning, og at det sikres, at der ikke sker en overimplementering af reglerne, vurderer Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, at en hjemmel til udstedelse af en bekendtgørelse er den mest hensigtsmæssige måde at implementere denne del af det nye direktiv.

2.2. Ophævelse af Bredbåndsgarantiordningen

2.2.1. Gældende ret

Telelovens §§ 13 a-13 f i kapitel 3 a indeholder regler om etablering af nøddrift i tilfælde af konkurs eller rekonstruktion. Reglerne danner grundlaget for etablering af Bredbåndsgarantiordningen, der skal sikre, at slutbrugere sikres en midlertidig leverance af elektroniske kommunikationstjenester (nøddrift) i op til 30 dage i tilfælde af, at en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling.

De nærmere regler for ordningen findes i bekendtgørelse nr. 1131 af 25. september 2013 om etablering af nøddrift af elektroniske kommunikationstjenester i tilfælde af konkurs og rekonstruktion. Foreningen Bredbåndsgarantiordningen F.M.B.A. er stiftet den 20. december 2013. Medlemmerne er udbydere af

elektroniske kommunikationstjenester, som udbyder bredbåndstjenester på minimum 2 Mbit/s, og som leverer bredbåndstjenester til 5.000 slutbrugere eller derover.

Bekendtgørelsen fastsætter regler om sikring af midlertidig leverance af elektroniske kommunikationstjenester i en periode på op til 30 dage (nøddrift) i tilfælde af, at en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling, og bredbåndsudbyderens virksomhed eller dele heraf ikke søges videreført. Finansiering af nøddrift sker i praksis ved, at der ud fra en fordelingsnøgle opkræves et medlemsbidrag fra alle medlemmerne. Udgifterne til en nøddrift kan maksimalt udgøre 40 mio. kr.

Energistyrelsen forestår administrationen af Bredbåndsgarantiordningen, herunder sekretariatsbistand.

2.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ophævelse af reglerne om Bredbåndsgarantiordningen er en del af den politiske aftale Bredbånd og mobil i digital topklasse - Fremtidens telepolitik for hele Danmark, som blev indgået mellem alle folketingets partier den 17. maj 2018. Bredbåndsgarantiordningen blev etableret i 2013, men har aldrig været anvendt. På grund af branchens løbende udbygning af teleinfrastrukturen vurderes det, at ordningen ikke længere er nødvendig. En ophævelse vil betyde, at teleselskaberne ikke længere vil være pålagt den potentielle økonomiske risiko, som ordningen indebærer. Hermed skabes der bedre rammevilkår og øget tryghed for branchen.

Bredbåndsdækningen er siden 2013 løbende blevet forbedret. Det indebærer, at 100 pct. af befolkningen i dag kan få en bredbåndstjeneste på 2 Mbit/s via mobilt bredbånd, og 99 pct. af befolkningen kan få en bredbåndstjeneste på 2 Mbit/s via fastnet. Hvis en bredbåndsudbyder går konkurs eller tages under rekonstruktion er der således i dag flere alternative løsninger for slutbrugerne, der har brug for at få en ny bredbåndsforbindelse.

Bredbåndsgarantiordningen sikrer kun slutbrugerne en nøddrift i op til 30 dage. Efter de 30 dage skal brugerne indgå en ny aftale om en bredbåndstjeneste med en anden udbyder af elektroniske kommunikationstjenester, hvis de fortsat ønsker et bredbåndsabonnement.

Endelig vurderes den generelle bredbåndsdækning i Danmark løbende at blive forbedret gennem blandt andet selskabernes investeringer i infrastruktur samt regeringens initiativer i forbindelse med dækningskrav i kommende auktioner over frekvenser. Dette medvirker ligeledes til, at Bredbåndsgarantiordningen ikke længere er nødvendig at opretholde.

På denne baggrund vurderes der ikke at være behov for at opretholde reglerne.

2.3. Nummerressourcer til M2M-kommunikation

2.3.1. Tildeling af nummerressourcer til M2M-kommunikation

2.3.1.1. Gældende ret

I medfør af telelovens § 24 tildeler Energistyrelsen efter anmodning numre, nummerserier, koder og adresser (nummerressourcer) til enhver, der erhvervsmæssigt udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller forsyningspligtigheder. Tildelingen skal ske inden for rammerne af regler, som Energistyrelsen fastsætter.

Energistyrelsen har kun hjemmel til at tildele nummerressourcer til erhvervsmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller forsyningspligtigheder. Det vil sige, at nummerressourcer ikke kan tildeles direkte af Energistyrelsen til slutbrugere, udbydere af informations- eller indholdstjenester, lukkede net, der er etableret direkte af en eller flere slutbrugere til eget brug, offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender M2M-kommunikation, men som ikke betragtes som erhvervsmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester m.v. Slutbrugere, udbydere af informations- eller indholdstjenester, offentlige myndigheder og virksomheder m.v. får en brugsret over nummerressourcer fra en erhvervsmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som

vedkommende har hele eller dele af sit kundeforhold hos, og som har fået tildelt nummerressourcer af Energistyrelsen. En erhvervmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester kan videretildele nummerressourcer til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

En offentlig myndighed eller virksomhed, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, skal således have en aftale med en erhvervmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om at kunne anvende udbyderens telefonnumre og SIM-kort, som kan indsættes i de enkelte enheder. Den offentlige myndighed eller den pågældende virksomhed skal ligeledes have en aftale med en erhvervmæssig udbyder om at kunne anvende udbyderens mobile netværk til at sende og modtage trafik til og fra elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation.

2.3.1.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Offentlige myndigheder, f.eks. kommuner og regioner, og virksomheder anvender i stigende grad elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet som led i deres opgaveløsning, f.eks. til fjernaflæsning af målere, lagerstyring, telemedicin, produktion, smart city-løsninger m.v.

Mange enheder er udstyret med eget telefonnummer og fysiske SIM-kort, som udbydes af erhvervmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og som muliggør kommunikation mellem enhederne over et mobilt netværk. En offentlig myndighed eller virksomhed, som anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, skal have en aftale med en erhvervmæssig udbyder om at kunne anvende udbyderens telefonnumre og SIM-kort, som kan indsættes i de enkelte enheder, og om at kunne anvende udbyderens mobile netværk til at sende og modtage trafik til og fra elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation.

Hvor det for den enkelte forbruger ikke udgør en større barriere at skulle udskifte SIM-kortet i f.eks. mobiltelefonen ved skift af mobiludbyder, kan det være meget ressourcekrævende og besværligt for offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender M2M-kommunikation. Det skyldes, at SIM-kort i samtlige enheder skal udskiftes med SIM-kort fra den nye udbyder. Der kan være tale om udskiftning af SIM-kort i potentielt hundreder, tusinder eller millioner af enheder, som kan være placeret i svært fremkommelige eller utilgængelige områder. I realiteten betyder det, at offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender M2M-kommunikation, i praksis ofte vil være låst til en bestemt udbyder, hvilket hæmmer konkurrencen på markedet.

Lovforslaget skal være med til at fremme konkurrencen på markedet ved at gøre det enklere og mindre ressourcekrævende for offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender M2M-kommunikation, at skifte udbyder. I modsætning til i dag vil det ikke fremover være påkrævet, at SIM-kort i samtlige enheder skal udskiftes med SIM-kort fra den nye udbyder. En offentlig myndighed eller virksomhed skal dog fortsat have en aftale med en erhvervmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om at kunne anvende udbyderens telefonnumre og udbyderens mobile netværk til at sende og modtage trafik til og fra elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation. Den offentlige myndighed eller virksomheden vil endvidere skulle have en aftale med en SIM-kort producent om at producere SIM-kort til den offentlige myndighed eller virksomheden.

Lovforslaget er et alternativ til såkaldte eSIM, hvor der kan skiftes udbydere via software, uden at det fysiske SIM-kort skal udskiftes. Ifølge de nyeste oplysninger fra teleudbyderne vil de første danske teleudbydere understøtte løsninger på forbrugerprodukter fx smart watches eller tablets med eSIM i løbet af 2018, men understøttelse af eSIM til M2M-tjenester forventes i praksis at have en længere tidshorisont. Det bemærkes, at teleselskaberne ikke har pligt til at tage de nye løsninger i brug, og det vides endnu ikke, hvor udbredt eSIM vil blive, eller hvor hurtigt udviklingen vil gå.

Med den foreslåede § 24, stk. 2 vil Energistyrelsen efter anmodning kunne tildele dele af en Mobile Network Code (MNC-kode) allokeret til brug for M2M-kommunikation til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet som led i deres opgaveløsning. Der henvises til de specielle bemærkninger (nr. 3) for en nærmere teknisk gennemgang af, hvilken funktion en MNC-kode har i et elektronisk kommunikationsnet.

Det er ikke hensigten med lovforslaget, at offentlige myndigheder og virksomheder generelt skal have mulighed for at få tildelt nummerressourcer direkte fra Energistyrelsen. Lovforslaget åbner således kun i begrænset omfang op for at fravige gældende ret, hvor Energistyrelsen kun kan tildele nummerressourcer til enhver, der erhvervsmæssigt udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller forsyningspligtigheder.

2.3.2. Opkrævning af nummerafgifter

2.3.2.1. Gældende ret

I medfør af telelovens § 25 opkræver Energistyrelsen nummerafgifter hos de erhvervsmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller forsyningspligtigheder, som Energistyrelsen i medfør af lovens § 24 har tildelt eller tildeler numre, nummerserier, koder eller adresser (nummerressourcer). Nummerafgifterne fastsættes årligt på finansloven og offentliggøres af Energistyrelsen.

Forpligtelsen til at betale nummerafgifter påhviler til enhver tid den udbyder, der af Energistyrelsen er eller bliver tildelt de pågældende nummerressourcer, uanset om brugen af nummerressourcerne enkeltvis eller i blokke er overladt til slutbrugere eller til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

2.3.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at sikre, at Energistyrelsen har hjemmel til at opkræve nummerafgifter hos de offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, og som Energistyrelsen i medfør af den foreslåede § 24, stk. 2, har tildelt eller tildeler dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation, er det nødvendigt at ændre lovens § 25.

Det foreslås derfor at ændre telelovens § 25, så Energistyrelsen vil få hjemmel til at opkræve nummerafgifter hos de offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, som Energistyrelsen i medfør af den foreslåede § 24, stk. 2, har tildelt eller tildeler dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation.

2.3.3. Tilsyn med overholdelse af reglerne om nummerforhold

2.3.3.1. Gældende ret

I medfør af telelovens § 32 fører Energistyrelsen tilsyn med overholdelsen af reglerne om nummerforhold i lovens afsnit III og regler udstedt i medfør heraf.

Det påhviler erhvervsmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller forsyningspligtigheder, der i medfør af lovens § 24 er tildelt numre, nummerserier, koder eller adresser (nummerressourcer), at sikre overholdelsen af regler fastsat i henhold til lovens § 21 og vilkår fastsat med hjemmel heri. Dette gælder, uanset om brugen af de pågældende nummerressourcer enkeltvis eller i blokke er overladt til slutbrugere eller til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

2.3.3.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Forpligtelsen til at overholde regler og vilkår fastsat med hjemmel i loven skal også påhvile de offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, som Energistyrelsen i medfør af den foreslåede § 24, stk. 2, har tildelt eller tildeler dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation.

Det foreslås derfor at ændre telelovens § 32, så det vil påhvile de offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, og som Energistyrelsen i medfør af den foreslåede § 24, stk. 2, har tildelt eller tildeler dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation, at sikre overholdelsen af regler fastsat i henhold til lovens § 21 og vilkår fastsat med hjemmel heri.

2.4. Kommunalt tilskud til elektroniske kommunikationsnet

2.4.1 Gældende ret

Teleloven indeholder ikke i dag regler om kommunernes mulighed for at give økonomisk tilskud til etablering af digital infrastruktur.

Erhvervsfremmeloven, som regulerer tiltag, der fremmer erhvervslivet, danner i dag grundlag for kommunernes indsats for at fremme dækningen med digital infrastruktur. Hjemlen i erhvervsfremmeloven giver kommuner mulighed for at støtte udrulning af digital infrastruktur økonomisk. Det gælder etablering af passiv infrastruktur (master og tomrør) samt indkøb af dækning via udbud.

Der er tale om statsstøtte, når udrulning af bredbånd, herunder etablering af passiv infrastruktur, sker med tilskud fra en offentlig myndighed som eksempelvis en kommune. Hvis kommuner giver tilskud, skal de derfor overholde de europæiske regler om statsstøtte.

Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde, artikel 107, stk. 1, indeholder et generelt forbud mod statsstøtte. Europa-Kommissionen har dog mulighed for at godkende en støtteforanstaltning, hvis den findes forenelig med det indre marked. En statsstøtteordning kan gennem såkaldt almindelig godkendelsesprocedure blive undtaget fra det generelle forbud. En sådan godkendelse sker i overensstemmelse med EU-retningslinjer for statsstøttereglernes anvendelse i forbindelse med hurtig etablering af bredbåndsnet¹.

Europa-Kommissionen har desuden vedtaget den generelle gruppefritagelsesforordning, hvorefter støtte under en vis tærskelværdi for en række specifikke støttekategorier er erklæret for forenelige med det indre marked. Gruppefritagelsesforordningens artikel 52 indeholder overordnede regler for statsstøtte til bredbåndsinfrastruktur. Når der bliver givet tilskud efter gruppefritagelsesforordningen, skal den enkelte tilskudsgivende myndighed, f.eks. en kommune, selv sikre, at alle krav er overholdt, og at støtten er lovlig. Støtten notificeres til Europa-Kommissionen, men der sker ikke en godkendelse som ved den almindelige godkendelsesprocedure.

2.4.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Veludbygget og velfungerende digital infrastruktur, herunder bredbåndsnet, er et centralt element i forhold til at fremme vækst - også i kommunerne. Manglende bredbåndsnet kan blandt andet være en barriere i forhold til bosætning samt etablering og udvikling af erhvervsvirksomheder. Samtidig forudsætter en effektiv offentlig forvaltning, at borgerne kan benytte digitale selvbetjeningsløsninger, og at kommunerne kan implementere telemedicinske løsninger hos borgere, som har brug for behandling og pleje. Mange kommuner er derfor allerede aktive i forhold til at fremme udrulningen af digital infrastruktur.

Siden telesektoren blev liberaliseret i 1990'erne, har telepolitikken bygget på et princip om, at udrulning af digital infrastruktur som udgangspunkt skal ske på markedsvilkår. Denne tilgang har generelt givet Danmark en meget god mobil- og bredbåndsnetdækning – også når vi sammenligner os med andre lande. Det vil også fremover være det helt klare udgangspunkt, at markedet skal forestå udrulningen af den digitale infrastruktur.

¹ 2013/C 25/01.

Men lokalt er der områder, hvor der ikke er udsigt til, at markedet vil komme til at levere en tilfredsstillende dækning, og hvor det kan være på sin plads, at kommunerne kan igangsætte en lokal indsats.

Kommunerne anvender i dag gruppefritagelsesforordningen ved statsstøtte i bredbåndsprojekter. Men EU-reglerne er meget vanskelige at håndtere, fordi det kræver specialviden om den del af gruppefritagelsesforordningen, der vedrører bredbånd, de specifikke retningslinjer for statsstøtte til bredbånd, konkrete godkendelser fra Europa-Kommissionen og afgørelser på området. Europa-Kommissionens fortolkning kan endvidere ændre sig over tid. Kommuner og teleudbydere har brug for mere sikkerhed i deres investeringer, end de opnår ved kommunernes anvendelse af gruppefritagelsesforordningen.

Efter konkrete sager, hvor der er rejst spørgsmål om ulovlig statsstøtte på bredbåndsområdet i danske kommuner, er der en udbredt usikkerhed om rammerne. Der er behov for sikkerhed om, hvad der udgør en lovlig tilskudsordning samt gennemsigtighed og forudsigelighed i forhold til, hvor tilskud kan gives og hvordan. Det vil være til gavn for alle interessenter på området, herunder teleselskaber, kommuner og de virksomheder og borgere, som ønsker god dækning. De eksisterende rammer i erhvervsfremmeloven findes ikke tilstrækkeligt konkrete og afgrænsede til at sikre disse to formål. Det primære sigte med en ny hjemmel vil være at etablere klare, afgrænsede rammer for kommunernes tilskud til digital infrastruktur.

Den foreslåede ordning vurderes – sammen med en øget vejledningsindsats fra Energistyrelsen - at kunne imødegå den nuværende kritik og skabe gode rammer for et fortsat samarbejde mellem kommuner og telebranchen om bedre dækning.

Det foreslås derfor, at der indsættes en hjemmel i teleloven, så kommunernes adgang til at give tilskud til etablering af digital infrastruktur, fremover integreres i teleloven. Ligeledes foreslås det at give Energistyrelsen hjemmel til at fastsætte regler om tilskudsordningens gennemførelse og administration. Energistyrelsen vil ansøge Europa-Kommissionen om godkendelse af mindst en tilskudsmodel, som herefter vil udgøre rammen for, hvordan kommunerne kan give tilskud. Den godkendte model vil udgøre de rammer, som umiddelbart kan bruges som administrationsgrundlag hos kommunerne til tilskud ved etablering af digital infrastruktur.

Den markedsbaserede udrulning kræver væsentlige investeringer fra teleudbydere. For at fastholde et højt investeringsniveau er det vigtigt, at økonomiske tilskud fra kommunerne ikke vil komme til at påvirke konkurrencen og investeringslysten negativt. Sådanne tilskud må derfor kun anvendes i områder, hvor markedet ikke selv forventes at kunne levere dækning inden for en overskuelig fremtid.

Det vil således være en forudsætning, at der ikke er eller indenfor tre år er planlagt kommerciel udrulning i det område, hvor der gives tilskud, og tilskud skal tildeles i en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende konkurrencepræget udvælgelsesprocedure med overholdelse af princippet om teknologineutralitet. Det vil blive sikret gennem en eller flere af Europa-Kommissionen godkendte tilskudsmodeller, som også vil fastslå, hvordan der skal gives engrosadgang for andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleudbydere) til støttede net, så disse f.eks. kan tilbyde egne tjenester på det støttede net.

For at sikre korrekt og effektiv brug af tilskudsmodellen skal indsatsen suppleres med vejledning om ordningen. Det foreslås derfor ligeledes, at Energistyrelsen skal vejlede interessenter om brug af modellen, idet styrelsen gennem sit arbejde med ordningen opsamler viden og kan formidle denne. Energistyrelsens arbejde skal sikre et optimalt samspil mellem reglerne og behovet for bedre dækning.

3. Økonomiske konsekvenser og implementerings konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets bestemmelse om en bemyndigelse til at implementere bestemmelser om maksimalpriser for udlanstelefoner og -sms inden for EU vedrører et endnu ikke endeligt vedtaget direktiv, og det har derfor ikke været muligt endeligt at vurdere de økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige. En vurdering heraf vil blive gennemført i forbindelse med udstedelse af bekendtgørelsen.

Lovforslagets bestemmelser om ophævelse af reglerne om etablering af nøddrift i tilfælde af konkurs og rekonstruktion (Bredbåndsgarantiordningen) betyder, at den garanti på op til 40 mio. kr., som energi-, forsynings- og klimaministeren (tidligere erhvervs- og vækstministeren) i medfør af reglerne kan stille i tilfælde af nøddrift, bortfalder. Denne del af lovforslaget forventes ikke at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, kan have mindre implementeringskonsekvenser for Energistyrelsen som følge af, at Energistyrelsen i forbindelse med udvidelsen af gruppen af aktører, der kan tildeles dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation, potentielt skal behandle et øget antal ansøgninger om tildeling af dele af en MNC-kode. Det vurderes, at disse implementeringskonsekvenser vil kunne afholdes inden for Energistirelsens eksisterende bevillingsmæssige rammer. Der kan være en mindre forøgelse i årlige nummerafgifter, Energistyrelsen opkræver hos de offentlige myndigheder og virksomheder, som benytter sig af muligheden for at få tildelt dele af en MNC-kode fra Energistyrelsen.

Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation er en frivillig ordning. Forslaget har begrænsede økonomiske konsekvenser for de offentlige myndigheder, der anvender M2M-kommunikation, og som benytter sig af muligheden for at få tildelt dele af en MNC-kode fra Energistyrelsen. Med den foreslåede ordning vil en offentlig myndighed, der er eller bliver tildelt dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation, skulle betale en forholdsmæssig andel af nummerafgiften for en hel MNC-kode. En offentlig myndighed kan få tildelt en eller flere blokke af 10.000 IMSI-numre. Derudover vil en offentlig myndighed skulle indgå en aftale med en SIM-kort producent om produktion af SIM-kort til de offentlige myndigheder. Den foreslåede ordning er således et alternativ for offentlige myndigheder i forhold til gældende ret. Dog vil offentlige myndigheder fortsat skulle have en aftale med en udbyder om at kunne anvende udbyderens telefonnumre og udbyderens mobile netværk til at sende og modtage trafik til og fra elektroniske kommunikationstjenester. Den del af en aftale med en teleudbyder, der omfatter betaling for levering af SIM-kort, vil den offentlige myndighed skulle betale direkte til SIM-kort producenten i stedet for til teleudbyderen. Der kan dog være en besparelse, idet man fjerner et mellemlid i forhold til levering af selve SIM-kortet. Med den besparelse, der potentielt vil være for offentlige myndigheder ved ikke at skulle skifte SIM-kort, og da der er tale om en frivillig ordning, vurderes det, at de samlede økonomiske konsekvenser for de offentlige myndigheder, der benytter sig af muligheden for at få tildelt dele af en MNC-kode fra Energistyrelsen, vil være begrænsede i form af betaling af nummerafgift.

Offentlige myndigheder som benytter sig af muligheden for selv at få tildelt dele af en MNC-kode fra Energistyrelsen til brug for M2M-kommunikation, kan potentielt opnå besparelser, da skifte af udbyder ikke, som tilfældet er i dag, vil kræve udskiftning af SIM-kort. Dette vil mindske barriererne for offentlige myndigheder at skifte udbyder, og dermed bliver det nemmere at gøre brug af de muligheder, som konkurrencen på telemarkedet giver. Som følge af den øgede konkurrence forventes det generelt at give mulighed for mere fordelagtige priser for teleydelser til M2M-kommunikation. Besparelsen vil afhænge af, hvor økonomisk fordelagtige aftaler den offentlige myndighed kan indgå.

Lovforslaget har implementeringskonsekvenser for de offentlige myndigheder, som benytter sig af den frivillige ordning og fåtildelt dele af en MNC-kode fra Energistyrelsen til brug for M2M-kommunikation. Energistyrelsen har til brug for behandlingen af en ansøgning om tildeling af dele af en MNC-kode behov for en række informationer. Det vurderes, at de administrative konsekvenser ved indsendelse af ansøgning og information til Energistyrelsen vil være yderst begrænsede.

Energistyrelsen er ved at undersøge, om ansøgningsprocessen i forbindelse med ansøgning om nummerressourcer kan digitaliseres og automatiseres yderligere.

I forhold til den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, vurderes det, at de samlede årlige negative økonomiske og implementeringskonsekvenser for det offentlige ikke er væsentlige.

Den del af forslaget, der vedrører kommunalt tilskud til udrulning af digital infrastruktur, vil kun have implementeringskonsekvenser for de kommuner, som selv vælger at gennemføre initiativer med tilskud til udrulning af digital infrastruktur. Den enkelte kommune vil fremover ikke selv skulle søge en godkendelse hos Europa-Kommissionen eller selv tilrettelægge en løsning, hvor EU's gruppefritagelsesforordning anvendes. Kommuner, som fremover vælger at etablere projekter, der involverer tilskud til udrulning af digital infrastruktur, vil derfor skulle bruge færre sagsbehandlingsressourcer end i dag. Den enkelte kommunes besparelse vil afhænge af, hvor komplicerede initiativer kommunen ville have gennemført på egen hånd.

På det statslige område vil lovforslaget have administrative omkostninger svarende til 3 årsværk årligt fra 2019. Energistyrelsen skal udvikle og søge EU-godkendelse af én eller flere tilskudsmodeller, ligesom Energistyrelsen efterfølgende skal stå for evaluering og vejledning af kommunerne.

Forslaget indebærer, at Energistyrelsen stiller en kortlægning af mulige indsatsområder til rådighed for kommunerne. Det vil ske på en it-baseret platform. Der vil ikke indgå personhenførbare oplysninger i kortlægningen. Der vurderes ikke at være risiko forbundet med udviklingen af it-løsningen, da Energistyrelsen i forvejen stiller it-baserede kortlægninger til rådighed. Energistyrelsen har en generel kortlægning af mobil- og bredbåndsdækningen i Danmark, som blandt andet står til rådighed for ansøgere til bredbåndspuljen. Derfor er det forventningen, at eksisterende it-løsninger kan anvendes.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets bestemmelse om en bemyndigelse til at implementere bestemmelser om maksimalpriser for udlanstelefoner og -sms inden for EU vedrører et endnu ikke endeligt vedtaget direktiv, og det har derfor ikke været muligt endeligt at vurdere de økonomiske konsekvenser og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. En vurdering heraf vil blive gennemført i forbindelse med udstedelse af bekendtgørelsen. Det bemærkes, at fastsættelse af detailprislofter i enhver form vil have økonomiske konsekvenser for de danske teleselskaber, og det er derfor en forudsætning for implementeringen, at denne søges gennemført, så den i videst muligt omfang søger at begrænse de økonomiske konsekvenser for de danske teleselskaber.

Ligeledes er det ikke muligt på nuværende tidspunkt at vurdere de 5 principper for agil erhvervsrettet lovgivning. Denne vurdering vil ligeledes blive gennemført i forbindelse med udarbejdelse af den bekendtgørelse, der skal implementere direktivet.

Lovforslagets ophævelse af reglerne om etablering af nøddrift i tilfælde af konkurs og rekonstruktion (Bredbåndsgarantiordningen) vurderes at have mindre positive konsekvenser for erhvervslivet. Bredbåndsudbydere omfattet af Bredbåndsgarantiordningen vil med den foreslåede ophævelse af kapitel 3 a i teleloven i lovforslagets § 1, nr. 1, ikke længere skulle afholde udgifter til nøddrift i tilfælde af en bredbåndsudbyders rekonstruktions- eller konkursbehandling på maksimalt 40 mio. kr. Disse virksomheder undgår dermed den økonomiske risiko, der er forbundet med medlemskab af Bredbåndsgarantiordningen. Da der er tale om ophævelse af regler findes det ikke relevant at tage stilling til principperne for agil erhvervsrettet lovgivning.

Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, er en frivillig ordning. Forslaget har begrænsede økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der anvender M2M-kommunikation, og som benytter sig af muligheden for at få tildelt dele af en MNC-kode fra Energistyrelsen. Med den foreslåede ordning vil en virksomhed, der får tildelt dele af en MNC-kode fra Energistyrelsen, skulle betale en forholdsmæssig andel af nummerafgiften for en hel MNC-kode. En virksomhed kan få tildelt en eller flere blokke af 10.000 IMSI-numre. Derudover vil virksomheden skulle indgå en aftale med en SIM-kort producent om produktion af SIM-kort til virksomheden. Den foreslåede ordning er således et alternativ for virksomheder i forhold til gældende ret. Dog vil virksomheder fortsat skulle have en aftale med en udbyder om at kunne anvende udbyderens telefonnumre og udbyderens mobile netværk til at sende og modtage trafik til og fra elektroniske kommunikationstjenester. Den del af en aftale med en teleudbyder, der omfatter

betaling for levering af SIM-kort, vil virksomheden skulle betale for direkte til SIM-kort producenten i stedet for til teleudbyderen. Der kan dog være en besparelse, idet man fjerner et mellemlid i forhold til levering af selve SIM-kortet. Med den besparelse, der potentielt vil være for virksomheder ved ikke at skulle skifte SIM-kort, vurderes det, at de samlede økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der benytter sig af muligheden for at få tildelt dele af en MNC-kode fra Energistyrelsen, vil være begrænsede i form af betaling af nummerafgift.

Lovforslaget har økonomiske konsekvenser for erhvervmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Offentlige myndigheder eller virksomheder, der får tildelt dele af en MNC-kode, vil med den foreslåede ordning, ikke længere skulle have en aftale om brug af en udbyders SIM-kort. Dog vil den offentlige myndighed eller virksomheden fortsat skulle have en aftale med en udbyder om at kunne anvende udbyderens telefonnumre og udbyderens mobile netværk til at sende og modtage trafik til og fra elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation. I de aftaler, som offentlige myndigheder eller virksomheder, har med udbydere om brug af udbyderens telefonnumre, SIM-kort og mobile netværk, udgør selve SIM-kortet en minimal omkostning. Værdien af SIM-kortet som sådan er minimal i forhold til den værdi, der ligger i at kunne benytte et telefonnummer og et mobilt netværk. På den baggrund vurderes det, at de økonomiske konsekvenser for de erhvervmæssige udbydere vil være begrænsede.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for virksomheder, der producerer SIM-kort, idet disse med den foreslåede ordning fortsat vil skulle levere SIM-kort, uanset om SIM-kortene skal leveres til erhvervmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller til offentlige myndigheder eller virksomheder, der anvender M2M-kommunikation. Dels forventes den foreslåede ordning kun at blive benyttet af få større offentlige myndigheder, herunder navnlig kommuner og regioner, og virksomheder, der anvender M2M-kommunikation, og som har kompetencen til at administrere en sådan løsning. Dels forventes antallet af enheder, der benytter SIM-kort at stige. Med den konkurrence, der er på telemarkedet, vælger flere og flere ofte at skifte udbyder, når de finder et abonnement, der på et givet tidspunkt passer til deres forbrug.

Lovforslaget indebærer potentielle besparelser for de virksomheder, som benytter sig af muligheden for selv at få tildelt dele af en MNC-kode fra Energistyrelsen til brug for M2M-kommunikation, da skifte af udbyder ikke, som tilfældet er i dag, vil kræve udskiftning af SIM-kort. Det bliver således nemmere og billigere for virksomheder at skifte udbyder, hvilket forventes at ville fremme konkurrencen på markedet for M2M-tjenester. Besparelsen vil afhænge af, hvor økonomisk fordelagtige aftaler virksomheden kan indgå.

Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, er en frivillig ordning. Lovforslaget har administrative konsekvenser for de virksomheder, der anvender M2M-kommunikation, og som benytter sig af muligheden for selv at få tildelt dele af en MNC-kode fra Energistyrelsen til brug for M2M-kommunikation. Energistyrelsen har til brug for behandlingen af en ansøgning om tildeling af dele af en MNC-kode behov for en række informationer. Det vurderes, at de administrative konsekvenser ved indsendelse af ansøgning og information til Energistyrelsen vil være yderst begrænsede.

I forhold til den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, vurderes det, at de samlede årlige negative administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet ikke er væsentlige.

De 5 principper for agil erhvervsrettet regulering vurderes således i forhold til forslaget om M2M-kommunikation:

Muliggør anvendelse af nye forretningsmodeller

Offentlige myndigheder og virksomheder anvender i stigende grad M2M-kommunikation i deres opgaveløsning. Lovforslaget gør det muligt for offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender M2M-kommunikation, at få tildelt dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation. Hermed bliver det enklere og billigere for offentlige myndigheder og virksomheder at skifte teleudbydere, hvilket er med til

at fremme konkurrencen på markedet og fremme anvendelsen af M2M-kommunikation og nye forretningsmodeller.

Teknologineutral

Offentlige myndigheder og virksomheder anvender i stigende grad M2M-kommunikation, hvorved forstås en fuldt ud eller overvejende automatisk initieret kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet mellem to eller flere forudbestemte anordninger. Lovforslaget er med til at understøtte offentlige myndigheders og virksomheders anvendelse af M2M-kommunikation, og med lovforslaget sættes der ikke begrænsninger i forhold til de tekniske løsninger, der benyttes af offentlige myndigheder og virksomheder i deres M2M-kommunikation.

Mere enkel og formålsbestemt

Lovforslaget åbner for, at offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender M2M-kommunikation, kan få tildelt dele af en MNC-kode på tilsvarende vilkår, som når teleudbydere tildeles nummerressourcer. Lovforslaget stiller ikke detaljerede krav eller har specifikke beskrivelser, der gør det vanskeligt for de offentlige myndigheder og virksomhederne at anvende nye teknologier og forretningsmodeller.

Helhedstænkende

Lovforslaget er med til at understøtte offentlige myndigheders og virksomheders anvendelse af M2M-kommunikation. Det kan have en positiv effekt på tværs af sektorer, herunder f.eks. forsyningssektoren og transportsektoren, hvor M2M-kommunikation benyttes.

Sikrer brugervenlig digitalisering

Ansøgningsprocessen for tildeling af nummerressourcer er allerede digital. Energistyrelsen er ved at undersøge, om ansøgningsprocessen i forbindelse med ansøgning om nummerressourcer kan digitaliseres og automatiseres yderligere.

Den del af forslaget, der vedrører kommuners tilskud til udrulning af digital infrastruktur, indebærer, at der kan gives statsstøtte fra kommuner til private teleselskaber med henblik på etablering af digital infrastruktur, dvs. at der vil være direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser. Således må det samlede marked for udbygning af mobil- og bredbåndsdækning forventes at blive udvidet, i det omfang ordningen anvendes af kommunerne, da der med tilskuddet vil kunne etableres dækning, hvor det ellers ikke vil være kommercielt bæredygtigt.

I det omfang en virksomhed vælger at indgå i projekter om etablering af digital infrastruktur med tilskud fra en kommune, vil de skulle indgå i den procedure, der vil gælde for ordningen. Dette vil blandt andet indebære, at der vil være krav om afrapportering og regnskabsaflæggelse i forhold til de afholdte omkostninger. Der er allerede i et vist omfang krav herom i dag, når virksomheder indgår i sådanne projekter. Forslaget forventes ikke at have negative effekter på konkurrencen, men der forventes efterlevelseseffekter for de selskaber, der vælger at deltage i sådanne projekter.

De 5 principper for agil erhvervsrettet regulering vurderes således i forhold til forslaget om kommuners tilskud til udrulning af digital infrastruktur:

Muliggør anvendelse af nye forretningsmodeller

Forslaget vil skabe klare rammer og dermed lette sagsbehandlingen i kommunerne, så disse kan støtte udrulning af digital infrastruktur i områder, hvor der ikke er et kommercielt forretningsgrundlag for udrulning. Dette vil komme de virksomheder til gode, der etablerer digital infrastruktur, da deres marked dermed kan udvides. Det er et væsentligt hensyn, at konkurrencen ikke ødelægges ved sådanne ordninger. Området er derfor underlagt EU-regulering, der fastsætter rammerne for, hvordan støtten kan gives. Den foreslåede hjemmel indebærer, at der vil være fleksibilitet til at ændre tilskudsmodellerne løbende, hvis der er behov for det. Det giver mulighed for at understøtte eventuelle nye forretningsmodeller indenfor de gældende europæiske rammer.

Mere enkel og formålsbestemt

Denne ændring skal munde ud i en tilskudsmodel til brug for landets kommuner, når de skal give tilskud til udrulning af digital infrastruktur i områder, hvor markedet ikke ruller ud. Virksomhederne skal på den anden side leve op til de krav, der måtte gælde for ordningen. Det har vist sig formålstjenligt med mere detaljerede og specifikke krav på netop dette område, da der ikke mindst fra telebranchens side har været udtrykt bekymring for sikkerheden af kommercielle investeringer med de nuværende rammer for kommunale tilskud. De detaljerede regler vil dog blive udviklet med inddragelse af blandt andet telebranchen, så reglerne ikke vil blive mere indgribende end nødvendigt.

Teknologineutral

Teknologineutralitet og minimumsregulering er allerede gældende principper for lovgivning på teleområdet, og teknologineutralitet er et krav i de bagvedliggende europæiske regler om støtte til udrulning af digital infrastruktur. Ændringen i teleloven vil dermed ikke indebære et teknologivalg fra myndighedsside.

Helhedstænkende

Digital infrastruktur er grundlaget for brug af digitale løsninger. Den foreslåede hjemmel vil give forbedrede muligheder for brug af sådanne løsninger på tværs af sektorer. Hjemlen har ikke direkte sammenhæng med anden regulering, men er med til at muliggøre digitale løsninger på øvrige reguleringsmæssige områder.

Sikrer brugervenlig digitalisering

Ved gennemførelsen af hjemlen vil der være fokus på brugervenlighed for interessenterne på området. Energistyrelsen har i forvejen f.eks. erfaring med et digitalt, interaktivt kort til brug for tilskudsordningen bredbåndspuljen, som sætter brugerens behov i centrum.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at få administrative konsekvenser for borgere.

6. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

Den del af lovforslaget, der handler om maksimalpriser for udlandstelefonier og -sms inden for EU, forventes ikke at have regionale konsekvenser.

Den del af lovforslaget, der handler om ophævelse af Bredbåndsgarantiordningen, forventes ikke at have regionale konsekvenser.

Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, forventes ikke at have væsentlige regionale konsekvenser.

Med lovforslaget gives Energistyrelsen hjemmel til at fastsætte regler om kommunalt tilskud til udrulning af digital infrastruktur. Energistyrelsen vil søge Europa-Kommissionen om godkendelse af en eller flere tilskudsmodeller.

Det forventes, at tilskudsmodellerne vil blive anvendt til etablering af digital infrastruktur over hele landet – ikke mindst i landdistrikter, hvor der er stor opmærksomhed på at skabe gode betingelser for at tiltrække borgere og virksomheder. Det vil dog være op til den enkelte kommune at vurdere, om der er behov for og budgetmæssigt rum til at gennemføre sådanne initiativer, som skal finansieres af kommunerne selv. Det er derfor ikke muligt på forhånd at vurdere mere præcist, hvor den foreslåede ordning vil blive anvendt, herunder om de konkrete områder, hvor udrulningen foretages, kan betegnes som landdistrikter.

For de kommuner, der vælger at give tilskud, vil lovforslaget danne ramme for projektet. Lovforslaget og tilskudsmodellerne skal fungere som tilskudsgrundlag. Det er forventningen, at det vil skabe mere tryk i kommunerne til at indgå i projekter samtidig med, at telebranchen får forudsigelighed og gennemsigtighed. Dette er en forudsætning for fortsatte investeringer i øget dækning på kommercielle vilkår også i de tyndbefolkede områder.

Manglende adgang til en god bredbåndsdækning kan være en barriere for, at erhvervsvirksomheder etablerer sig i et lokalområde, ligesom det også kan være med til at skabe gode forudsætninger for bosætning.

Det vurderes, at lovforslaget ikke vil have væsentlige regionale konsekvenser, idet kommunerne allerede i dag indgår i bredbåndprojekter, og der ændres dermed ikke væsentligt i denne mulighed.

Forslaget skal skabe klare og afgrænsede rammer og dermed sikre, at kommunale initiativer om tilskud til digital infrastruktur ikke får en negativ effekt på den samlede udrulning.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke implementering af EU-regler.

Hele statsstøtteområdet er reguleret ved Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde i artikel 107. Traktatens artikel 107, stk. 1, indeholder et generelt forbud mod statsstøtte, der defineres som enhver støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Forslaget indebærer ansøgning om godkendelse af en eller flere initiativmodeller ved den almindelige godkendelsesprocedure hos Europa-Kommissionen i overensstemmelse med EU-retningslinjer for statsstøtteregeleternes anvendelse i forbindelse med hurtig etablering af bredbåndnet (2013/C 25/01).

Anvendelse af EU-reglerne om statsstøtte til bredbånd indgår dermed i lovforslaget.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Statens garanti på op til 40 mio. kr., som erhvervs- og vækstministeren (nu energi-, forsynings- og klimaministeren) i medfør af reglerne kan stille i tilfælde af nøddrift overfor Bredbåndsgarantiordningen, bortfalder.</p> <p>Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, vurderes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser for staten.</p> <p>Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, indebærer potentielle besparelser for offentlige myndigheder, der benytter sig af den foreslåede ordning, da skifte af udbyder ikke vil kræve udskiftning af SIM-kort.</p> <p>Den del af forslaget, der vedrører kommuners tilskud til etablering af digital infrastruktur, forventes ikke at få offentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for andre end de kommuner, som selv vælger at afsætte midler til initiativer med tilskud til udrulning af digital infrastruktur.</p>	<p>Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, er en frivillig ordning og har begrænsede økonomiske konsekvenser for de offentlige myndigheder, der benytter sig af den foreslåede ordning i form af betaling af en årlig nummerafgift. Derudover vil en offentlig myndighed skulle indgå en aftale med en SIM-kort producent om produktion af SIM-kort til den offentlige myndighed. Den offentlige myndighed vil fortsat skulle have en aftale med en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om at kunne anvende udbyderens telefonnumre og udbyderens mobile netværk.</p>
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		<p>Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, kan have administrative konsekvenser for Energistyrelsen som følge af, at Energistyrelsen potentielt skal behandle et øget antal ansøgninger. Det vurderes, at de administrative konsekvenser vil kunne afholdes inden for Energistyrelsens eksisterende økonomiske rammer.</p> <p>Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, er en frivillig ordning og har yderst begrænsede administrative konsekvenser for de offentlige myndigheder, der benytter sig af den foreslåede ordning i form af</p>

		<p>indsendelse af ansøgning og information til Energistyrelsen.</p> <p>I forhold til den del af forslaget, der vedrører kommuners tilskud til etablering af digital infrastruktur, vurderes det, at det årlige ressourceforbrug i staten fra 2019 vil udgøre tre årsværk, svarende til 2,5 mio. kr. Det skyldes, at der er tale om kompleks udvikling og vedligeholdelse af en støttemodel, udvikling og drift af et nationalt støttekort samt en væsentlig udvidelse af den vejledning, der ydes til kommunerne.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>Udbydere omfattet af Bredbåndsgarantiordningen skal ikke længere afholde udgifter i tilfælde af finansiering af nøddrift på op til 40 mio. kr., når reglerne om Bredbåndsgarantiordningen ophæves.</p> <p>Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, indebærer potentielle besparelser for de virksomheder, der benytter sig af den foreslåede ordning, da skifte af udbyder ikke vil kræve udskiftning af SIM-kort.</p> <p>Den del der omhandler kommunernes tilskud til udrulning af digital infrastruktur forventes at have direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser. Da der med tilskuddet vil kunne etableres dækning, hvor det ellers ikke vil være kommercielt bæredygtigt, forventes det samlede marked for udbygning af mobil- og bredbåndsdækning at blive udvidet i det omfang, ordningen anvendes af kommunerne. Forslaget forventes ikke at have negative effekter på konkurrencen.</p>	<p>Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation er en frivillig ordning og har begrænsede økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der benytter sig af den foreslåede ordning i form af betaling af en årlig nummerafgift. Derudover vil virksomheden skulle indgå en aftale med en SIM-kort producent om produktion af SIM-kort til virksomheden. Virksomheden vil fortsat skulle have en aftale med en udbyder om at kunne anvende udbyderens telefonnumre og udbyderens mobile netværk.</p> <p>Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, har begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervsmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Med den foreslåede ordning vil offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender M2M-kommunikation, ikke længere skulle have en aftale om brug af en teleudbyders SIM-kort. Dog vil den offentlige myndighed og virksomheden fortsat skulle have en aftale med en teleudbyder om at kunne anvende udbyderens telefonnumre og udbyderens mobile netværk. I de aftaler, som offentlige myndigheder og virksomheder, der</p>

		<p>anvender M2M-kommunikation, har med udbydere om brug af udbyderens telefonnumre, SIM-kort og mobile netværk, udgør selve SIM-kortet en minimal omkostning.</p> <p>Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for virksomheder, der producerer SIM-kort, idet disse med den foreslåede ordning fortsat vil skulle levere SIM-kort til M2M-kommunikation, uanset om SIM-kortene skal leveres til erhvervmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender M2M-kommunikation.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	<p>Den del af lovforslaget, der handler om M2M-kommunikation, er en frivillig ordning og har yderst begrænsede administrative konsekvenser for de virksomheder, der benytter sig af den foreslåede ordning i form af indsendelse af ansøgning og information til Energistyrelsens sagsbehandling.</p> <p>For den del af lovforslaget der handler om kommunalt tilskud kan der forventes visse efterlevelsomkostninger for de selskaber, der vælger at deltage i sådanne projekter.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke implementering af EU-regler. I den del af lovforslaget, der vedrører kommuners tilskud til udrulning af digital infrastruktur, indgår der anvendelse af EU-reglerne om statsstøtte til bredbånd.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

11. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Teleloven indeholder i dag ikke mulighed for generelt at regulere detailpriserne for udlandsopkald og -sms, altså opkald og sms'er fra Danmark til andre EU- og EØS-lande.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at gennemføre implementering af regler om maksimalpriser for udlandsopkald og -sms til andre EU- eller EØS-medlemsstater i henhold til reglerne herom i direktivet kodeks for elektronisk kommunikation, når dette er endeligt vedtaget. Direktivet forventes endeligt vedtaget ultimo 2018. Bestemmelserne i direktivet om maksimalpriser for udlandstelefoner og -sms inden for EU forventes at have en implementeringsfrist den 15. maj 2019, mens resten af direktivet forventes at have implementeringsfrist 24 måneder efter offentliggørelse.

Formålet med bemyndigelsen er at gøre det muligt for energi-, forsynings- og klimaministeren at implementere reglerne rettidigt, så slutbrugere i Danmark kan drage fordel af reglerne fra implementeringsfristen. Samtidigt gives der større fleksibilitet til løbende at tilpasse reguleringen, ved at bemyndige ministeren til at gennemføre justeringer i bekendtgørelsesform, så retningslinjer fra Europa-Kommissionen og Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) kan indarbejdes, og implementeringen i de øvrige EU- og EØS-medlemsstater kan tages i betragtning. Formålet hermed er også at undgå overimplementering til skade for de danske teleselskaber.

Ved udlandsopkald og -sms til andre EU- eller EØS-medlemsstater forstås opkald og sms fra en slutbruger med et abonnentnummer omfattet af den danske nummerplan, der originerer i et elektronisk kommunikationsnet i Danmark og termineres på et elektronisk kommunikationsnet i en anden EU- eller EØS-medlemsstat, eller med andre ord når en dansk kunde ringer fra Danmark til en udenlandsk kunde i udlandet. Dette skal navnlig ses i forhold til såkaldt international roaming, som ikke er omfattet af forslaget til bemyndigelsesbestemmelse. International roaming er, hvor et opkald eller en sms fra en slutbruger med et abonnentnummer omfattet af den danske nummerplan originerer i et elektronisk kommunikationsnet i en anden EU- eller EØS-medlemsstat, eller hvis et opkald eller en sms fra en slutbruger med et abonnentnummer fra en anden EU- eller EØS-medlemsstat originerer fra et elektronisk kommunikationsnet i Danmark. Det vil sige, når en dansk kunde ringer fra udlandet, eller når en udenlandsk kunde ringer fra Danmark. International roaming reguleres særskilt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 af 13. juni 2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 og er ikke omfattet af nærværende forslag til bemyndigelse.

Energi-, forsynings- og klimaministeren vil med forslaget blive bemyndiget til at gennemføre implementering af reglerne med ikrafttrædelse ved implementeringsfristen. Implementeringen vil ske ved bekendtgørelse, og kan omfatte regler om blandt andet maksimalpriser, kursfastsættelse, alternative tariffer og tilsynsbestemmelser. Endvidere kan der fastsættes regler om dispensationsmuligheder i tilfælde, hvor ordningen i væsentligt omfang truer bæredygtigheden af et teleselskabs forretningsmodel, samt processuelle regler og formkrav i forhold til eventuelle anmodninger om dispensation.

Endelig bemyndiges ministeren til i overensstemmelse med direktivet at fastsætte passende sanktioner og gennemførelsesforanstaltninger, så der ved implementeringen kan fastsættes regler om tvangsbøder i forbindelse med afgørelser om manglende overholdelse. Ministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte regler om bødestraf, hvis der i forbindelse med tilsynet med reglerne overholdelse konstateres gentagne overtrædelser af reglerne til skade for slutbrugerne.

Til nr. 2

Teleloven indeholder i §§ 13 a-13 f i kapitel 3 a reglerne om etablering af Bredbåndsgarantiordningen. Reglerne indeholder en hjemmel til, at de nærmere regler for Bredbåndsgarantiordningen kan fastsættes i en bekendtgørelse. Der henvises til bekendtgørelse nr. 1131 af 25. september 2013 om etablering af nøddrift af elektroniske kommunikationstjenester i tilfælde af konkurs og rekonstruktion (bekendtgørelse om Bredbåndsgarantiordningen).

I medfør af § 13 a i teleloven er der hjemmel til, at der kan fastsættes regler om, at slutbrugere sikres en midlertidig leverance af elektroniske kommunikationstjenester (nøddrift) i op til 30 dage i tilfælde af, at en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling. Endvidere kan der fastsættes regler om, hvilke udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og hvilke tjenester der skal omfattes af reglerne. De nærmere kriterier for hvilke selskaber, der er omfattet af reglerne er fastsat i § 3 i bekendtgørelse nr. 1131 om etablering af nøddrift af elektroniske kommunikationstjenester i tilfælde af konkurs og rekonstruktion. Medlemmerne er udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, som udbyder bredbåndstjenester på minimum 2 Mbit/s, og som leverer bredbåndstjenester til 5.000 slutbrugere eller derover. Endelig kan der fastsættes regler om godkendelse af udgifter til nøddrift og administration af reglerne.

I medfør af § 13 b er der hjemmel til, at der kan fastsættes regler om brancheaftaler om finansiering af nøddrift. Bestemmelsen giver mulighed for, at branchen selv kan etablere en ordning vedrørende nøddrift hos udbydere af elektroniske kommunikationstjenester. Branchen har valgt ikke at indgå en aftale vedrørende nøddrift, hvorfor Bredbåndsgarantiordningen blev etableret af Erhvervsstyrelsen (nu Energistyrelsen).

I medfør af 13 c er der hjemmel til, at der kan fastsættes regler om Bredbåndsgarantiordningen. Med hjemmel i denne bestemmelse blev Bredbåndsgarantiordningen etableret i december 2013. Bredbåndsgarantiordningen skal finansiere nøddrift, og udbydere omfattet af reglerne skal være medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen. Energistyrelsen yder sekretariatsbistand til Bredbåndsgarantiordningen. Der er udpeget en bestyrelse for Bredbåndsgarantiordningen. Endelig opkræves et individuelt bidrag til finansiering af nøddrift af det enkelte medlem af Bredbåndsgarantiordningen i tilfælde af etablering af nøddrift.

I medfør af § 13 d regnes en nøddriftsperiode fra det tidspunkt, hvor Energistyrelsen træffer afgørelse om finansiering af nøddrift. Bredbåndsgarantiordningen dækker omkostninger forbundet med opretholdelsen af driften med henblik på nøddrift fra det tidspunkt, hvor rekonstruktør eller kurator giver meddelelse til Energistyrelsen om, at det er besluttet, at udbyderens virksomhed ikke søges videreført eller solgt med henblik på videre drift.

I medfør af § 13 e kan erhvervs- og vækstministeren (nu energi-, forsynings- og klimaministeren) stille en garanti for op til 30 mio. kr. for lån eller kassekredit ydet af et pengeinstitut til Bredbåndsgarantiordningen, som foreningen optager i tilfælde af, at Bredbåndsgarantiordningen har behov for at finansiere en nøddrift. Endvidere fremgår det af bestemmelsen, at bidrag til Bredbåndsgarantiordningen kan fastsættes af erhvervs- og vækstministeren (nu energi-, forsynings- og klimaministeren).

I medfør af § 13 f skal der i forhandling med justitsministeren fastsættes regler om rekonstruktørs og kurators forpligtelser til at etablere nøddrift i forbindelse med, at en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester omfattet af reglerne tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling. Dette begrundes med, at regler om konkurs, herunder krav til kurator, hører under Justitsministeriets ressort. Reglerne om Bredbåndsgarantiordningen og kravene til kurator i bekendtgørelsen om Bredbåndsgarantiordningen blev på denne baggrund aftalt med Justitsministeriet.

Med hjemmel i reglerne om Bredbåndsgarantiordningen, herunder bekendtgørelse om Bredbåndsgarantiordningen, blev Bredbåndsgarantiordningen stiftet i form af en forening den 20. december 2013.

Der har ikke været konkurser eller rekonstruktioner omfattet af reglerne siden stiftelsen af foreningen. Bredbåndsgarantiordningen har dermed ikke været anvendt til at finansiere nøddrift i perioden siden oprettelsen.

Det foreslås at ophæve reglerne om Bredbåndsgarantiordningen i telelovens §§ 13 a - 13 f, fordi Bredbåndsdækningen ikke længere vurderes at være nødvendig. Bredbåndsdækningen er siden 2013 forbedret. Det betyder, at idag kan 100 pct. af befolkningen få en bredbåndstjeneste på 2 Mbit/s via mobilt bredbånd, og 99 pct. af befolkningen kan få en bredbåndstjeneste på 2 Mbit/s via fastnet.

Der er således i dag flere alternative løsninger for slutbrugerne, hvis deres bredbåndsudbyder går konkurs eller tages under rekonstruktion. Det vurderes derfor ikke længere at være nødvendigt, at der iværksættes nøddrift for slutbrugerne i en periode på op til 30 dage efter reglerne om Bredbåndsgarantiordningen.

Samtidig vurderes det ikke længere hensigtsmæssigt at belaste Bredbåndsgarantiordningens medlemmer med at opretholde den økonomiske risiko på op til 40 mio. kr., som ordningen indebærer i tilfælde af, at Bredbåndsgarantiordningen skal finansiere nøddrift, da slutbrugerne som nævnt i dag har flere alternative muligheder for at finde en ny udbyder af elektroniske kommunikationstjenester.

Den generelle bredbåndsdækning i Danmark bliver løbende forbedret gennem blandt andet selskabernes investeringer i infrastruktur samt regeringens initiativer i forbindelse med dækningskrav i kommende auktioner over frekvenser.

På denne baggrund vurderes der ikke at være behov for at opretholde reglerne om etablering af nøddrift i tilfælde af en bredbåndsudbyders konkurs eller rekonstruktion (Bredbåndsgarantiordningen), og reglerne herom foreslås på denne baggrund ophævet.

Med ophævelse af Bredbåndsgarantiordningen vil slutbrugere fremover ikke have krav på nøddrift i op til 30 dage. Slutbrugerne vurderes dog som nævnt at have flere muligheder for at indgå aftale om en bredbåndstjeneste med en ny udbyder af elektroniske kommunikationstjenester.

Ophævelsen af ordningen betyder endvidere, at foreningen Bredbåndsgarantiordningen ophæves ved lovens ikrafttrædelse. Som en konsekvens af ophævelsen går Bredbåndsgarantiordningens bestyrelse af. Herefter er udbydere af elektroniske kommunikationstjenester omfattet af reglerne ikke længere medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen. Bredbåndsgarantiordningens medlemmer skal dermed ikke længere finansiere nøddrift og kan ikke blive pålagt en udgift på op til 40 mio. kr.

Til nr. 3

Med den foreslåede § 24, stk. 2, vil Energistyrelsen kunne tildele dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet som led i deres opgaveløsning.

Tildelingen vil ske på baggrund af en anmodning herom fra den offentlige myndighed, f.eks. en kommune eller region, eller virksomheden. Det forudsættes, at tildelingen i øvrigt vil ske inden for rammerne af de af Energistyrelsen fastsatte regler, jf. § 21 i teleloven.

Begreberne ”erhvervsmæssig udbyder”, ”elektronisk kommunikationsnet” og ”elektronisk kommunikationstjeneste” skal forstås i overensstemmelse med definitionerne heraf i § 2, nr. 2, 4 og 7, i

teleloven. Begrebet ”M2M-kommunikation” skal forstås i overensstemmelse med definitionen heraf i § 3, stk. 9, i bekendtgørelse om den samlede danske nummerplan.

Ved M2M-kommunikation forstås således en fuldt ud eller overvejende automatisk initieret kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet mellem to eller flere forudbestemte anordninger. Ved M2M-kommunikation forstås endvidere kommunikation via mobilt bredbånd.

Det er ikke hensigten med lovforslaget, at offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, men som ikke betragtes som erhvervsmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, generelt skal have mulighed for at få tildelt nummerressourcer direkte fra Energistyrelsen. Med lovforslaget vil Energistyrelsen kunne tildele dele af en MNC-kode direkte til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet. Lovforslaget åbner således op for i begrænset omfang at fravige gældende ret, hvorefter Energistyrelsen kun kan tildele nummerressourcer til enhver, der erhvervsmæssigt udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller forsyningspligtigheder.

Danmark har 100 MNC-koder til rådighed, og der er således tale om en begrænset ressource. For at sikre en effektiv udnyttelse af den begrænsede ressource foreslås det, at Energistyrelsen som udgangspunkt vil allokere én MNC-kode til brug for M2M-kommunikation. Det foreslås endvidere, at de IMSI-numre, der vil kunne genereres med den allokerede MNC-kode, opdeles i blokke af 10.000 IMSI-numre. Hermed vil offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, kunne få tildelt en eller flere blokke af 10.000 IMSI-numre ud af den allokerede MNC-kode. Energistyrelsen vil udarbejde og administrere et register over de IMSI-numre, som offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, vil kunne ansøge om tildeling af. Såfremt det viser sig, at offentlige myndigheder og virksomheder efterspørger flere IMSI-numre, end der kan genereres med den allokerede MNC-kode, vil Energistyrelsen, hvis styrelsen vurderer, at det er nødvendigt, kunne allokere yderligere en eller flere MNC-koder til brug for M2M-kommunikation.

For at sikre en effektiv anvendelse af den allokerede MNC-kode vil den offentlige myndighed eller virksomhed skulle kunne demonstrere et reelt og faktisk behov for de ansøgte IMSI-numre. Dvs. at en offentlig myndighed eller virksomhed som udgangspunkt ikke vil kunne få tildelt hele MNC-koden med de tilhørende IMSI-numre.

I et mobilt netværk har hvert SIM-kort sin unikke identitet i form af et International Mobile Subscriber Identity nummer (IMSI-nummer). IMSI-nummeret består af tre dele: 1) Mobile Country Code (MCC-kode), der angiver det land, hvor et SIM-kort er hjemmehørende, 2) Mobile Network Code (MNC-kode), der angiver et bestemt mobilt netværk inden for det enkelte land, hvor et SIM-kort er hjemmehørende, og 3) Mobile Subscriber Identification Number (MSIN-nummer), der identificerer den enkelte abonnent inden for et mobilt netværk. Under en enkelt MNC-kode er der ti milliarder (10.000.000.000) IMSI-numre til rådighed. Ethvert SIM-kort i en enhed er programmeret med et unikt IMSI-nummer bestående af ovennævnte tre dele.

En blok på 10.000 fortløbende IMSI-numre under en MNC-kode vil f.eks. kunne afgrænses således: (238)(01)(0000000000) - (238)(01)(0000009999).

Med dele af en MNC-kode, der udgør en del af IMSI-nummeret, vil en offentlig myndighed eller virksomhed, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, uafhængig af den underliggende udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester kunne lade sine egne SIM-kort producere til brug for M2M-kommunikation, som kan indsættes i den offentlige myndigheds eller virksomhedens enheder. Den offentlige myndighed eller virksomheden vil fortsat skulle have en aftale med en eller flere udbydere af elektroniske

kommunikationsnet eller -tjenester om brug af udbydernes telefonnumre og mobile netværk. En sådan aftale vil skulle implementeres i udbydernes netværk. Herefter vil udbydernes netværk kunne identificere det pågældende SIM-kort og underliggende IMSI-nummer og på den baggrund give SIM-kortet og det underliggende IMSI-nummer adgang til udbyderens netværk for at kunne sende og modtage trafik til og fra elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation.

Den Internationale Telekommunikations Union (ITU), som er et FN-organ, der blandt andet fastsætter nærmere rammer for globale aftaler om nummerressourcer, har i 2016 revideret deres anbefaling for anvendelse af MNC-koder (E.212). Med revideringen af anbefalingen gives medlemslandene mere fleksibilitet i deres tildeling af MNC-koder. Der åbnes således op for, at medlemslandene kan tildele MNC-koder til andre end erhvervsmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller forsyningspligtigheder. Energistyrelsen vil med den foreslåede ordning imødekomme ITU's anbefaling vedrørende tildeling af MNC-koder.

Med den foreslåede § 24, stk. 2 vil offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, kunne skifte udbyder uden at skulle udskifte SIM-kort i samtlige enheder med SIM-kort fra den nye udbyder, som tilfældet er i dag. Skifte af udbyder vil endvidere kunne indebære, at det telefonnummer, der er knyttet til de enkelte SIM-kort, som sidder i hver enhed, skal porteres til den nye udbyder. En offentlig myndighed eller virksomhed vil som slutbruger i forhold til anvendelse af telefonnumre fra en erhvervsmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester være omfattet af reglerne om nummerportabilitet i teleloven. Alternativt vil den offentlige myndighed eller virksomheden kunne få et nyt telefonnummer fra den nye udbyder. Den offentlige myndighed eller virksomheden vil endvidere skulle have en aftale med en SIM-kort producent om at producere SIM-kort til den offentlige myndighed eller virksomheden til brug for den offentlige myndigheds eller virksomhedens M2M-kommunikation.

For at en offentlig myndighed eller virksomhed, som ikke betragtes som en erhvervsmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, vil kunne få tildelt dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation, skal den offentlige myndighed eller virksomheden anvende elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet som led i deres opgaveløsning f.eks. til fjernaflæsning af målere, lagerstyring, telemedicin, produktion, smart city-løsninger m.v. Ved anvendelse af en elektronisk kommunikationstjeneste til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet forstås, at den offentlige myndighed eller virksomheden benytter en elektronisk kommunikationstjeneste til brug for M2M-kommunikation til at sende og modtage trafik over et elektronisk kommunikationsnet. Det kan f.eks. være de ovenfor nævnte opgaveløsninger, hvor de aflæste data sendes til forsyningsgesellschaften eller sundhedsfaglige ydelser, der leveres digitalt over store afstande med henblik på f.eks. diagnosticering, behandling og rådgivning om sygdomme eller intelligent styring og ressourcehåndtering ved at udstyre byområder med sensorer, der indsamler data om trafikafviklingen, sne- og isglatte veje eller kabelbrud på vandforsyning eller spildevandsledninger.

I forbindelse med Energistyrelsens behandling af en ansøgning om tildeling af dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation, skal den offentlige myndighed eller virksomhed, der ansøger, indsende tilsvarende oplysninger til Energistyrelsen, som når en erhvervsmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester ansøger om nummerressourcer.

For at Energistyrelsen kan sikre en korrekt behandling af ansøgninger om dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation, vil den offentlige myndighed eller virksomheden (ansøgeren) som minimum skulle indsende nedenstående oplysninger til styrelsen:

- Ansøgerens fulde navn, adresse, telefonnummer, e-postadresse og eventuelt faxnummer.
- Ansøgerens CVR-nummer, hvis ansøgeren er en dansk virksomhed og SE-nummer, hvis ansøgeren er en udenlandsk virksomhed eller kommunes og regionens EAN-nummer.

- Såfremt faktureringsadressen er en anden end postadressen, skal denne oplyses.
- Ansvarlig kontaktperson, gerne med direkte nummer, e-postadresse etc.
- Eventuel specifik kontaktperson for nummerforhold, som kan medtages på Energistyrelsens liste over kontakter for spørgsmål vedrørende nummerforhold (offentliggøres på Energistyrelsens hjemmeside).
- Beskrivelse af den påtænkte anvendelse af den blok af IMSI-numre, som er genereret fra den allokerede MNC-kode (tjenestens kvalitative og kvantitative karakteristika).
- Forventet starttidspunkt for tjenesten.
- Det ønskede tildelingstidspunkt.
- Det skønnede behov for IMSI-numre for en 3-årig periode
- Ønske om en specifik ikke-tildelt blok af IMSI-numre.

For at sikre en effektiv udnyttelse af denne begrænsede ressource vil det være Energistyrelsen, der udvælger den andel af en MNC-kode, som en offentlig myndighed eller virksomhed bliver tildelt samt den fortløbende andel af IMSI-numre, som den offentlige myndighed eller virksomheden kan råde over.

En offentlig myndighed eller virksomhed, der anvender M2M-kommunikation, og som får tildelt dele af en MNC-kode fra Energistyrelsen vil ikke kunne videretildele den tildelte nummerressource til andre offentlige myndigheder eller virksomheder, der anvender M2M-kommunikation, til udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller til slutbrugere. Det er således ikke hensigten med lovforslaget, at offentlige myndigheder eller virksomheder, der anvender M2M-kommunikation, skal agere udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. En offentlig myndighed eller virksomhed, der anvender M2M-kommunikation, og som får tildelt dele af en MNC-kode fra Energistyrelsen, vil dog kunne overdrage den tildelte nummerressource til andre offentlige myndigheder eller virksomheder, der anvender M2M-kommunikation. En overdragelse vil indebære, at den offentlige myndighed eller virksomhed, der får overdraget den tildelte nummerressource, vil få de samme rettigheder og blive forpligtet i samme omfang, som den offentlige myndighed eller virksomhed, der oprindeligt fik nummerressourcen tildelt fra Energistyrelsen.

I tilfælde af, at Energistyrelsen træffer afgørelse om, at en ansøgning fra en offentlig myndighed eller virksomhed om dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation ikke kan imødekommes, så kan ansøgeren påklages til Teleklagenævnet, jf. telelovens § 76, stk. 1. Der henvises til Energistyrelsens vejledning til den samlede danske nummerplan.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring af § 25, *stk. 1*, er en konsekvens af den foreslåede § 24, *stk. 2*.

Det følger af den eksisterende lovs § 25, at Energistyrelsen kun kan opkræve nummerafgifter hos erhvervsmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller forsyningspligtssydelsers, som styrelsen har tildelt numre, nummerserier, koder eller adresser (nummerressourcer). Det skal sikres, at Energistyrelsen vil kunne opkræve nummerafgifter hos de offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, og som Energistyrelsen i medfør af den foreslåede § 24, *stk. 2*, har tildelt eller tildeler dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation. Derfor foreslås den eksisterende lovs § 25, *stk. 1*, ændret, således at Energistyrelsen vil få hjemmel til at opkræve nummerafgifter hos de pågældende offentlige myndigheder og virksomheder.

Det foreslås, at Energistyrelsen som udgangspunkt vil allokere én MNC-kode til brug for M2M-kommunikation, samt at de IMSI-numre, der vil kunne genereres med den allokerede MNC-kode, opdeles i blokke af 10.000 IMSI-numre. Offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske

kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, vil kunne få tildelt en eller flere blokke af 10.000 IMSI-numre ud af den allokerede MNC-kode.

Såfremt offentlige myndigheder eller virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, er blevet eller bliver tildelt dele af en MNC-kode til M2M-kommunikation, vil den offentlige myndighed eller virksomheden skulle betale en forholdsmæssig andel af nummerafgiften for den samlede MNC-kode. Danmark har en begrænset nummerressource til rådighed. Derfor skal nummerafgiften afspejle en faktisk og effektiv anvendelse af denne nummerressource. Nummerafgiften fastsættes årligt på finansloven og offentliggøres af Energistyrelsen. Opkrævning af nummerafgift vil i øvrigt foregå efter den almindelige procedure herfor, som angivet i Energistyrelsens vejledning om den samlede danske nummerplan.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring af § 25, stk. 3, er en konsekvens af den foreslåede § 24, stk. 2.

Som følge af den gældende telelovs § 25, stk. 3, påhviler det til enhver tid den udbyder, der af Energistyrelsen er tildelt numre, nummerserier, koder eller adresser, at betale nummerafgiften, uanset om brugen af de pågældende numre, nummerserier, koder eller adresser enkeltvis eller i blokke er overladt til slutbrugere eller til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Det skal sikres, at forpligtelsen til at betale nummerafgiften for tildeling af dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation også vil påhvile de offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, som Energistyrelsen i medfør af den foreslåede § 24, stk. 2, har tildelt eller tildeler dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation. Derfor foreslås det at ændre telelovens § 25, stk. 3 således, at det vil påhvile de offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, som Energistyrelsen i medfør af den foreslåede § 24, stk. 2, har tildelt eller tildeler dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation, at betale nummerafgiften for tildeling af dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation.

Til nr. 6

Den foreslåede ændring af § 32, stk. 2, er en konsekvens af den foreslåede § 24, stk. 2, som giver Energistyrelsen hjemmel til at tildele dele af en MNC-kode til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender M2M-kommunikation.

Til nr. 7

Det påhviler erhvervsretlige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller forsyningspligtmyndigheder, der i medfør af lovens § 24 er tildelt numre, nummerserier, koder eller adresser (nummerressourcer), at sikre overholdelsen af regler fastsat i henhold til lovens § 21 og vilkår fastsat med hjemmel heri, uanset om brugen af de pågældende nummerressourcer enkeltvis eller i blokke er overladt til slutbrugere eller til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Dette følger af den gældende telelovs § 32, stk. 2.

For at sikre, at forpligtelsen til at overholde regler og vilkår fastsat med hjemmel i loven også vil påhvile de offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, som Energistyrelsen i medfør af den foreslåede § 24, stk. 2, har tildelt eller tildeler dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation, er det nødvendigt at ændre lovens § 32.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt *stk. 3* i § 32 således, at det også vil påhvile de offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, som Energistyrelsen i medfør af den foreslåede § 24, stk. 2, har tildelt eller tildeler dele af en MNC-kode til brug for M2M-kommunikation, at sikre overholdelsen af regler fastsat i henhold til lovens § 21 og vilkår fastsat med hjemmel heri.

Til nr. 8

Til § 60 d.

Teleloven indeholder ikke regler, der giver kommuner mulighed for at give økonomisk tilskud til etablering af elektroniske kommunikationsnet. I dag reguleres området af erhvervsfremmeloven, som alene regulerer tiltag, der fremmer erhvervslivet. Hjemlen i erhvervsfremmeloven medfører, at kommuner har mulighed for at yde tilskud til udrulning af digital infrastruktur.

Den foreslåede § 60 d, *stk. 1*, vil medføre, at en kommunalbestyrelse vil kunne give tilskud til etablering af elektroniske kommunikationsnet.

Den foreslåede bestemmelse vil ophæve kommunernes mulighed for at anvende hjemlen i erhvervsfremmeloven og erstatte denne med nye og mere klare rammer. Bestemmelserne om kommunal erhvervsservice og erhvervsudvikling i §§ 11-12 i lov om erhvervsfremme og regional udvikling kan således ikke fremover anvendes som hjemmel til kommunale tilskud til etablering af elektroniske kommunikationsnet. Det vil fremover være den foreslåede § 60 d i teleloven, der skal anvendes, når en kommune vil give tilskud til etablering af elektroniske kommunikationsnet.

Det foreslås med § 60 d, *stk. 2*, at de nærmere regler for sådanne tilskud vil blive fastsat af Energistyrelsen. Det er hensigten, at bemyndigelsen i *stk. 2* skal bruges af Energistyrelsen til at søge om godkendelse fra Europa-Kommissionen af en eller flere tilskudsmodeller til tildeling af tilskud efter *stk. 1*. Det er på nuværende tidspunkt planen at søge godkendelse af en model for tilskud til etablering af passiv infrastruktur, herunder tomrør og master, og en model for etablering af bredbånd generelt, dvs. inklusive det aktive udstyr og tilslutning af slutbrugere.

Det er en forudsætning, at tilskuddet efter det foreslåede *stk. 1* vil blive givet inden for de rammer, der gælder efter de europæiske statsstøtteregler, herunder vilkår i statsstøttegodkendelser (tilskudsmodeller) fra Europa-Kommissionen samt lovgivningen i øvrigt. Kommunerne vil skulle indsætte vilkår i de aftaler, som de indgår om tilskud, for at sikre overholdelsen af statsstøttereglerne.

Med det foreslåede § 60, d, *stk. 2*, vil Energistyrelsen fastsætte regler om blandt andet afgrænsning af de tilskudsberettigede foranstaltninger. Energistyrelsen vil kortlægge dækningen i Danmark på adresseniveau og udpege de indsatsområder (områder med dårlig dækning), der vil kunne modtage kommunalt tilskud. Kortlægningen bevirker, at det er tydeligt for alle (projekter, borgere, virksomheder, teleudbydere), hvem der kan ydes tilskud til.

Kortlægningen vil tage højde for den eksisterende dækning og konkrete udrulningsplaner inden for tre år. Energistyrelsen vil ud fra faglige hensyn, herunder datakvalitet og erfaring med kortlægning, beslutte, hvilken metode der skal anvendes til kortlægningen under hensyntagen til eventuelle særlige krav, der måtte indgå i de endelige tilskudsmodeller. En lignende kortlægning anvendes allerede til bredbåndpuljen, og Energistyrelsen forestår generelt kortlægningen af mobil- og bredbåndsdækning og offentliggør informationen til brug for slutbrugere og andre myndigheder.

Som forudsat i de europæiske statsstøtteregler vil Energistyrelsen gennemføre en høring over kortlægningen over områder, hvor der vil kunne ydes kommunalt tilskud til efter den foreslåede § 60 d, *stk. 1*.

Adgang til at klage over Energistyrelsens kortlægning følger af telelovens § 76, stk. 1, hvorefter der er klageadgang til Teleklagenævnet.

Med det foreslåede § 60, stk. 2, vil Energistyrelsen endvidere kunne fastsætte regler for tilskudsordningens gennemførelse og administration, herunder afgrænsning af de tilskudsberettigede foranstaltninger og aktiviteter, tilskudsmodtagere og tilbagebetaling af tilskud, samt vilkår og betingelser for tilskud, herunder åben engrosadgang. Reglerne vil ligeledes afspejle det statsstøtteretlige krav, som følger af EU-reglerne, herunder de betingelser, som EU-kommissionen vil fastsætte for at kunne godkende statsstøtten. Sådanne betingelser kunne f.eks. være, at statsstøtten ikke må gives til kriseramte virksomheder, at støtten skal kræves tilbage af kommunerne ved overkompensation m.v. Opremsningen af emner, som Energistyrelsen kan fastsætte regler om, er ikke en udtømmende liste. Reglerne vil indeholde de nærmere detaljer i den eller de tilskudsmodeller, som de kommunale projekter skal følge.

Det er forventningen, at følgende elementer vil indgå i tilskudsmodellerne på baggrund af EU's statsstøtteretningslinjer for bredbånd: 1) Kortlægning af indsatsområdet, dvs. de områder med dårlig dækning, hvor kommunerne kan gennemføre initiativer for bedre dækning. Dette sikrer, at eksisterende og konkret planlagt udrulning tre år frem ikke fortrænges. 2) Sikring af en konkurrencepræget, transparent og ikke-diskriminerende proces for valg af tilskudsmodtager, f.eks. et udbud. 3) Varetagelse af konkurrencehensyn gennem regulering af andre selskabers adgang til den støttede infrastruktur, herunder f.eks. vilkår om pris for adgang og varighed af adgangsforpligtelsen.

Tilskudsmodellerne vil skulle forhandles inden for eksisterende rammer og retningslinjer af EU-støttereglerne, herunder Europa-Kommissionens retningslinjer for tilskud til bredbånd. Det vil sige, at der med tilskudsmodellerne vil blive tale om en tydeliggørelse og eksemplificering af den eksisterende retsstilling. Når en tilskudsmodel bliver godkendt af Europa-Kommissionen, vil Energistyrelsen skulle implementere reglerne ved en bekendtgørelse, hvorefter modellen vil kunne anvendes direkte til tildeling af tilskud til etablering af digital infrastruktur i danske kommuner.

Som en del af tilskudsmodellen vil der være krav til, hvordan der skal gives åben adgang til det kommunalt støttede net (engrosadgang). Det vil sige, at der skal gives adgang for andre teleselskaber til at bruge den infrastruktur, der gives tilskud til at bygge. Det er allerede et EU-retligt krav, at der skal gives engrosadgang i en periode på mindst syv år, når der er givet tilskud til at rulle infrastruktur ud. Der indføres derfor ikke en ny forpligtelse med bestemmelsen. Vilkår for de andre selskabers engrosadgang vil kunne være, at der f.eks. fastsættes rimelige priser for, hvad det skal koste for andre selskaber at få adgang til den støttede infrastruktur, samt hvilke adgangsprodukter der vil skulle stilles til rådighed. Energistyrelsen vil inddrage Erhvervsstyrelsen i udvikling af vilkår om åben engrosadgang i tilskudsmodellerne således, at der i relevant omfang sikres ensretning med afgørelser i medfør af den sektorspecifikke konkurrenceregulering, hvor Erhvervsstyrelsen træffer markedsafgørelser.

Energistyrelsen vil føre tilsyn med overholdelse af vilkår og betingelser for åben engrosadgang, jf. den foreslåede § 60 e nedenfor.

De endeligt godkendte tilskudsmodeller vil afspejle en forhandling med Europa-Kommissionen. Interessenterne på området vil få mulighed for at bidrage med forslag til indholdet af tilskudsmodellerne, så disse afspejler de konkrete behov.

Tilskudsmodellerne vil kunne anvendes ved tilskud til udrulning af digital infrastruktur i vid forstand. Modellerne vil eksempelvis kunne anvendes ved tilskud til kablet eller trådløst, herunder mobilt, bredbånd, men også til passiv infrastruktur i form af eksempelvis master, antennepositioner og tomrør.

Det vil være den tilskudsgivende kommunes ansvar, at tilskuddet gives på et lovligt grundlag, samt at kontrakter m.v. er i overensstemmelse med gældende ret, herunder statsstøttereglerne.

Ved tvivl om, hvorvidt en kommune yder tilskuddet inden for lovgivningens rammer, har enhver mulighed for at rette henvendelse herom til det kommunale tilsyn. Det kommunale tilsyn varetages af Ankestyrelsen med Økonomi- og Indenrigsministeriet som overordnet tilsynsmyndighed.

Det kommunale tilsyn fører efter § 48 i lov om kommunernes styrelse tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder.

Tilsynet omfatter dog ikke tilfælde, hvor særlige klage- eller tilsynsmyndigheder kan tage eller har taget stilling til den pågældende sag. I forhold til den foreslåede § 60 vil det være tilfældet på to områder:

For det første vil tilsynet vil ikke kunne behandle henvendelser om forhold vedrørende vilkår og betingelser for åben engrosadgang, da sådanne forhold kan behandles af Energistyrelsen, jf. hertil den foreslåede § 60 e. For det andet vil klager over Energistyrelsens afgørelser om kortlægning af tilskudsberettigede adresser alene kunne påklages til Teleklagenævnet efter de almindelige klageregler i telelovens § 76, stk. 1.

I alle øvrige tilfælde vil der være tale om afgørelser, der træffes af en kommune som led i dennes gennemførelse af et tilskudsinitiativ. Klager over sådanne afgørelser vil følge de almindelige regler for tilsynet med kommuner.

Efter § 48 a i lov om kommunernes styrelse beslutter Ankestyrelsen selv, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag. Økonomi- og indenrigsministeriet er som led i det kommunale og regionale tilsyn ikke i almindelighed klageinstans over for Ankestyrelsen, men ministeriet kan af egen drift blandt andet efter § 53, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse tage spørgsmål om lovligheden af kommunale og regionale dispositioner eller undladelser, som Ankestyrelsen har udtalt sig om som tilsynsmyndighed, op til behandling, når ministeriet skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter. Tilsvarende gælder, hvis Ankestyrelsen har besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale og regionale dispositioner eller undladelser op til behandling.

I det omfang de europæiske statsstøtteregler åbner mulighed for det, vil der også være mulighed for at klage til Europa-Kommissionen. Det følger endvidere af konkurrencelovens § 11a, stk. 1, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udstede påbud om, at støtte, der er ydet ved hjælp af offentlige midler til fordel for bestemte former for erhvervsvirksomhed, skal bringes til ophør eller skal tilbagebetales.

Det vil sige, at afgørelser truffet af en kommune i forbindelse med administration af tilskud til udrulning af digital infrastruktur, kan efterprøves af henholdsvis Ankestyrelsen og/eller Kommissionen.

Energistyrelsen skal vejlede om de godkendte tilskudsmodellens rammer, men Energistyrelsen fører ikke tilsyn med kommunernes administration af modellerne. Styrelsens vejledning vil være rettet mod potentielle og aktuelle deltagere i bredbåndsprojekter, herunder kommuner, selskaber, virksomheder eller andre interessenter, der skal bruge de i tilskudsmodellen fastsatte regler.

Energistyrelsen vil i den forbindelse kunne bistå interessenter med fortolkningsbidrag og specificering af tilskudsmodellens rammer. Styrelsen vil desuden fungere som bindeled mellem projekter og Europa-Kommissionen, såfremt der skulle være behov for yderligere uddybning eller underbyggende svar. Energistyrelsen vil oparbejde en specialviden på området til gavn for samtlige projekter i landet. Hvad der konkret vil skulle vejledes om, og hvordan dette gøres mest hensigtsmæssigt vil afhænge af, hvordan tilskudsmodellerne i sidste ende kommer til at se ud.

Energistyrelsen vil evaluere, om tilskudsmodellerne bør genforhandles. Til det formål vil styrelsen opsamle erfaringer fra anvendelse af modellerne, ligesom styrelsen vil stå for at ændre tilskudsmodellerne, når det vurderes hensigtsmæssigt.

Hvis Energistyrelsen vurderer, at der er tilstrækkeligt grundlag til at genforhandle en tilskudsmodel, vil Energistyrelsen gå i dialog med Europa-Kommissionen herom. Ved tilstrækkeligt grundlag forstås

eksempelvis, hvis der viser sig at være væsentlige uhensigtsmæssigheder ved den godkendte ordning, eller hvis en ændring vil kunne lette arbejdet med etablering af digital infrastruktur væsentligt, uden at dette skader konkurrencen.

Med forslagets § 60 d, stk. 2, om, at Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om kommunalt tilskud til etablering af elektroniske kommunikationsnet, vil en kommune ikke fremover på eget initiativ kunne anvende en anden ramme til økonomisk tilskud til etablering af digital infrastruktur, når § 60 d er trådt i kraft. Dermed vil det ikke længere være muligt for kommuner at benytte de eksisterende, mere generelle regler i erhvervsfremmeloven (§§11-12).

Der kan dog gælde andre regler som giver mulighed for at give tilskud - f.eks. bredbåndspuljen, hvor energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om kommuners mulighed for at deltage i projekter, der modtager tilskud fra bredbåndspuljen, herunder at kommunerne kan bidrage økonomisk til projekterne.

Til § 60 e.

Den foreslåede bestemmelse i § 60 e indebærer, at Energistyrelsen fører tilsyn med overholdelse af vilkår og betingelser for åben engrosadgang, jf. regler fastsat i medfør af § 60 d, stk. 2. Som en del af tilskudsmodellerne vil der være krav til, hvordan der skal gives åben adgang til de støttede net. Når modellerne anvendes i praksis af kommunerne, vil der kunne opstå uenighed mellem den adgangsgivende teleudbyder og den adgangssøgende teleudbyder om vilkår, herunder priser, for adgang til det kommunalt støttede net.

Energistyrelsens tilsyn vil finde sted på baggrund af klager fra teleudbydere.

Det foreslås i bestemmelsens 2. led, at Energistyrelsen i sådanne tvister skal høre Erhvervsstyrelsen, der står for afgørelser i medfør af den sektorspecifikke regulering i forhold til konkurrencen på telemarkedet. Erhvervsstyrelsen har fagkundskab og erfaring i forhold til fastsættelse af vilkår for engrosadgang. Dermed sikres en koordinering af de vilkår, der stilles i de to sammenhænge, for at fremme konkurrencen.

Energistyrelsens afgørelse vil kunne påklages til Teleklagenævnet, jf. telelovens § 76, stk. 1.

Til nr. 9

I medfør af § 81, stk. 2, kan der fastsættes bestemmelser om straf i form af bøde, hvis udbydere af elektroniske kommunikationstjenester omfattet af reglerne overtræder regler fastsat i medfør af §§ 13 b-13 c. Med hjemmel heri er det blandt andet fastsat i bekendtgørelse om Bredbåndsgarantiordningen, at medlemmer af Bredbåndsgarantiordningen kan straffes med bøde, hvis de ikke betaler medlemsbidrag i forbindelse med finansiering af en nøddrift.

Det foreslås, at sanktioner i relation til reglerne om Bredbåndsgarantiordningen ophæves som følge af ophævelse af Bredbåndsgarantiordningen.

Der vil således ikke fremover være sanktioner i teleloven i relation til Bredbåndsgarantiordningen.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Det foreslås dog i *stk. 2*, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af bestemmelserne i lovens § 1, nr. 8.

Den senere ikrafttrædelse for § 1, nr. 8 skyldes, at ordningen skal godkendes af Europa-Kommissionen.

En tilskudsmodel vil herefter først kunne anvendes, når Europa-Kommissionen har godkendt den.

Det er forventningen, at ministeren sætter de pågældende bestemmelser i kraft, når Europa-Kommissionen har godkendt tilskudsmodellen.

Dette betyder, at man fastholder retstilstanden for så vidt angår lovens § 1, nr. 8, som den er nu, indtil denne i praksis kan erstattes af en ny tilskudsmodel godkendt af Europa-Kommissionen.

I perioden fra, at bestemmelserne i lovens § 1, nr. 8 vedtages og frem til dens ikrafttrædelse, vil kommunerne fortsat kunne anvende hjemlen i erhvervsfremmeloven til at gennemføre initiativer.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale anvendelsesområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Dette svarer til, hvad der gælder efter § 83 i teleloven.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 128 af 7. februar 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 741 af 1. juni 2015, § 16 i lov nr. 1567 af 15. december 2015, § 3 i lov nr. 203 af 28. februar 2017 og § 1 i lov nr. 1676 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 indsættes før overskriften før § 7:

»§ 6 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan, med henblik på at gennemføre EU-regler, fastsætte regler om opkald og sms fra en slutbruger med et abonnentnummer omfattet af den danske nummerplan, der originerer i et elektronisk kommunikationsnet i Danmark og termineres i et elektronisk kommunikationsnet i en anden EU- eller EØS-medlemsstat, herunder regler om maksimalpriser, dispensation og om sanktioner i form af bøder eller tvangsbøder ved manglende overholdelse af reglerne.«

2. Kapitel 3 a ophæves.

Kapitel 3 a

Midlertidig leverance af tjenester

§ 13 a. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om, at slutbrugere sikres midlertidig leverance af elektroniske kommunikationstjenester (nøddrift) i op til 30 dage, i tilfælde af at en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling, og bredbåndsudbyderens virksomhed eller dele heraf ikke søges videreført.

Stk. 2. Regler fastsat i henhold til stk. 1 kan bl.a. omfatte bestemmelser

- 1) om, hvilke udbydere og tjenester der er omfattet af reglerne,
- 2) om, i hvilket omfang leverancen af tjenester skal opretholdes,

- 3) om godkendelse af udgifter til nøddrift,
- 4) om etablering af nøddrift i en kortere periode end 30 dage, hvis alle de for nøddriften nødvendige underleverandører m.v. samtykker heri, og
- 5) om Erhvervsstyrelsens administration af reglerne.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen træffer på baggrund af regler fastsat efter stk. 2 afgørelse om nøddrift.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsens afgørelser efter stk. 3 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 13 b. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om godkendelse af brancheaftaler om finansiering af nøddrift efter regler fastsat i medfør af § 13 a.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af stk. 1 kan bl.a. omfatte bestemmelser

- 1) om, at brancheaftalen skal finansiere udgifterne i forbindelse med etablering af nøddrift,
- 2) om, at der gennem brancheaftalen eventuelt sammen med finansiering fra bredbåndsgarantiordningen, jf. § 13 c, skal kunne ske finansiering af nøddrift for op til 40 mio. kr.,
- 3) om meddelelsespligt om udmeldelse for de af brancheaftalen omfattede bredbåndsudbydere,
- 4) om varighed af brancheaftalen og
- 5) om opsigelse af brancheaftalen.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen træffer på baggrund af regler fastsat efter stk. 2 afgørelse om godkendelse af brancheaftaler.

§ 13 c. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om etablering af en bredbåndsgarantiordning.

Stk. 2. Bredbåndsgarantiordningen finansierer nøddrift efter regler fastsat i medfør af § 13 a.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af stk. 1 kan bl.a. omfatte bestemmelser om,

- 1) at udbydere omfattet af reglerne fastsat i medfør af § 13 a skal være medlemmer af bredbåndsgarantiordningen,
- 2) at bredbåndsgarantiordningens vedtægter og ændringer heri skal godkendes af Erhvervsstyrelsen,
- 3) at Erhvervsstyrelsen yder sekretariatsbetjening til bredbåndsgarantiordningen, og
- 4) hvordan ledelsen af bredbåndsgarantiordningen sammensættes

og forretningsordenen herfor.

Stk. 4. Fastsætter erhvervs- og vækstministeren regler i medfør af stk. 1, udpeger erhvervs- og vækstministeren ledelsen af bredbåndsgarantiordningen.

Stk. 5. I tilfælde af nøddrift opkræves et individuelt bidrag til finansiering af nøddrift hos det enkelte medlem af bredbåndsgarantiordningen. Bidragets størrelse afhænger af medlemmets andel af de af reglerne omfattede slutbrugere, jf. § 13 a, stk. 2.

Stk. 6. Stk. 5 finder ikke anvendelse på medlemmer af bredbåndsgarantiordningen, som er med i en af Erhvervsstyrelsen godkendt brancheaftale, jf. § 13 b.

§ 13 d. Nøddriftsperioden regnes fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om finansiering af nøddrift, jf. § 13 a, stk. 3.

Stk. 2. Bredbåndsgarantiordningen dækker omkostninger forbundet med opretholdelsen af driften med henblik på nøddrift fra det tidspunkt, hvor rekonstruktør eller kurator giver meddelelse til Erhvervsstyrelsen om, at det er besluttet, at udbyderens virksomhed ikke søges videreført eller solgt med henblik på videre drift.

§ 13 e. Erhvervs- og vækstministeren kan stille garanti for op til 30 mio. kr. for lån eller kassekredit ydet af et pengeinstitut til bredbåndsgarantiordningen etableret i medfør af § 13 c, som foreningen optager, i tilfælde af at foreningen inden for et regnskabsår har behov for at finansiere nøddrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om bidrag til bredbåndsgarantiordningen, jf. § 13 c, stk. 2, så udgifter afholdt efter stk. 1 dækkes inden for et nærmere fastsat antal år.

Stk. 3. Det bidrag, som det enkelte medlem af bredbåndsgarantiordningen skal betale til foreningen til finansiering af udgifter efter regler fastsat i medfør af stk. 2, afhænger af medlemmets andel af de af reglerne omfattede slutbrugere, jf. § 13 a, stk. 2.

§ 13 f. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren regler om rekonstruktørs og kurators forpligtelser til at etablere nøddrift, i forbindelse med at en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester omfattet af reglerne fastsat efter § 13 a tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af stk. 1 kan bl.a.

omfatte bestemmelser om, at der skal indsendes et driftsbudget for nøddriften til Erhvervsstyrelsen, og om informationsforpligtelser i forbindelse med etablering af nøddrift.

Stk. 3. En udbyder af elektroniske kommunikationstjenester under rekonstruktionsbehandling har pligt til at medvirke til opretholdelsen af driften af tjenesten og etableringen af nøddrift, herunder at videreføre indgåede gensidigt bebyrdende aftaler, hvis rekonstruktøren anmoder udbyderen herom.

Stk. 4. Etablering af nøddrift i medfør af regler fastsat efter stk. 1 indebærer ikke, at udbyderens gensidigt bebyrdende aftaler af den grund videreføres, eller at konkursboet af den grund anses for at være indtrådt i udbyderens gensidigt bebyrdende aftaler.

§ 24. ---

Stk. 2. ---

§ 25. Erhvervsstyrelsen opkræver nummerafgifter hos de udbydere, som Erhvervsstyrelsen i medfør af § 24 har tildelt eller tildeler numre, nummerserier, koder eller adresser.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Pligten til betaling af de i stk. 1 nævnte nummerafgifter påhviler til enhver tid den udbyder, der af Erhvervsstyrelsen er tildelt de pågældende numre, nummerserier, koder eller adresser, uanset om brugen af de pågældende numre, nummerserier, koder eller adresser enkeltvis eller i blokke er overladt til slutbrugere eller til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

3. I § 24 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Energistyrelsen tildeler dog efter anmodning inden for rammerne af de i medfør af § 21 fastsatte regler dele af en Mobile Network Code til brug for M2M-kommunikation til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet som led i deres opgaveløsning.«

4. § 25, *stk. 1*, affattes således:

»Energistyrelsen opkræver nummerafgifter hos de udbydere, som Energistyrelsen i medfør af § 24, *stk. 1*, har tildelt eller tildeler numre, nummerserier, koder eller adresser, samt hos de offentlige myndigheder og virksomheder, som Energistyrelsen i medfør af § 24, *stk. 2*, har tildelt eller tildeler dele af en Mobile Network Code til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet.«

5. § 25, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Pligten til betaling af de i stk. 1 nævnte nummerafgifter påhviler til enhver tid den udbyder, der af Energistyrelsen er tildelt de pågældende

§ 32. ---

Stk. 2. Det påhviler udbydere, der i medfør af bestemmelsen i § 24 er tildelt numre, nummerserier, koder eller adresser i den samlede danske nummerplan, at sikre overholdelsen af regler fastsat i henhold til § 21 og vilkår fastsat med hjemmel heri, uanset om brugen af de pågældende numre, nummerserier, koder eller adresser enkeltvis eller i blokke er overladt til slutbrugere eller til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fører ikke tilsyn med størrelsen af kompensationer ydet efter § 27, stk. 3.

numre, nummerserier, koder eller adresser, uanset om brugen af de pågældende numre, nummerserier, koder eller adresser enkeltvis eller i blokke er overladt til slutbrugere eller til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Pligten til betaling af de i stk. 1 nævnte nummerafgifter påhviler endvidere til enhver tid de offentlige myndigheder og virksomheder, der af Energistyrelsen er tildelt dele af en Mobile Network Code til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet.«

6. I § 32, *stk. 2*, ændres »§ 24« til: »§ 24, stk. 1,«

7. I § 32 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Det påhviler endvidere de offentlige myndigheder og virksomheder, der i medfør af § 24, *stk. 2*, er tildelt dele af en Mobile Network Code til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet, at sikre overholdelsen af regler fastsat i henhold til § 21 og vilkår fastsat med hjemmel heri.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

8. Efter kapitel 21 b indsættes:

»Kapitel 21 c
Kommunalt tilskud til etablering af elektroniske kommunikationsnet

§ 60 d.

Kommunalbestyrelser kan give tilskud til etablering af elektroniske kommunikationsnet, jf. *stk. 2*.

Stk. 2. Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om gennemførelse og administration af sådanne tilskudsordninger, herunder de tilskudsberettigede foranstaltninger og aktiviteter, tilskudsmodtagere og tilbagebetaling af tilskud, samt vilkår og betingelser for tilskud, herunder åben engrosadgang.

§ 60 e. Energistyrelsen fører tilsyn med overholdelse af vilkår og betingelser for åben engrosadgang, jf. regler fastsat i medfør af § 60 d, stk. 2, og hører i den forbindelse Erhvervsstyrelsen, før Energistyrelsen træffer afgørelse.

«

9. I § 81, stk. 2, udgår », 13 b, 13 c«.

§ 81. ---

Stk. 2. I regler fastsat i medfør af § 3, § 8, stk. 1, og §§ 9, 13 b, 13 c og 61 kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.